

Finnish
61-1119

TÄYDELLINEN VOIMA
TÄYDELLISEN HEIKKOUDEN
KAUTTA

Perfect Strength By Perfect Weakness

19.11.1961
Jeffersonville, Indiana, USA

tekijä
William Marrion Branham

Tätä kirjaa saa vapaasti jakaa ja monistaa ei-kaupallisiin tarkoituksiin. Tämä
lissenssi on yleinen ei-kaupallinen, ei johdannaisia teoksia käsittävä lissenssi.
Lisätietoja saa osoitteesta www.biblebelievers.org/messagehub.

Tapahtukoon Sinun tahtosi maan päällä, niinkuin se on Taivaassa. Anna meille tänä päivänä meidän päivittäinen leipämme. Ja anna anteeksi meille meidän rikkomuksemme, niinkuin mekin annamme anteeksi niille jotka rikkovat meitä vastaan. Ja älä johdata meitä kiusaukseen, vaan vapauta meidät pahasta: Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia, iankaikkisesti. Aamen.

399. Pitäkäämme nyt päämme kumarrettuina. Ja minä pyydän veli Nevilleä sanomaan siunauksen, ja mitä hänellä on sydämellään, ja sitten ilmoittamaan kastetilaisuudesta, johon juuri valmistaudutaan.

400. Jumala siunatkoon teitä, on minun rukoukseni.” Minä tulen rukoilemaan teidän puolestanne, rukoilkaa te minun puolestani. Minä todella tarvitsen teidän rukouksianne.

TÄYDELLINEN VOIMA TÄYDELLISEN HEIKKOUDEN KAUTTA

1. Mukava olla ulkona jälleen tänä aamuna, tänä vettä ja lunta sekaisin satavana aamuna. Tietäen että monilla teistä on ollut melkoinen ajo, tullessanne pitkän matkan. Ja meillä on joitakin kalliita ystäviä, jotka tulevat Chicagosta, Alabamasta, ja Georgiasta, ja Tennessees-tä, ja Illinoisista näinä päivinä, ja me luotamme siihen että Jumala tulee antamaan teille Hänen suojansa matkatessanne. Ja meidän rukouksemme on että Hän tulisi suojelemaan teitä teillä, näillä vaarallisilla teillä, kun ne tulevat liukkaiksi talviaikaan. Tämä on paha maa talviaikana. Se on kaikkein kaunein maa mitä on olemassa keväällä ja syksyllä, mutta talvi- ja kesäaikaan se on hyvin paha.

2. En usko että he vielä ovat aloittaneet nauhoitusta siellä. Minä haluan antaa lausunnon joka koskee viime sunnuntaista sanomaa. Syy miksi minä pidätin nauhan, enkä antanut heidän myydä sitä, lähettää sitä ulos, oli se että minun täytyy käydä se yli ensin. Koska monesti minä sanon asioita täällä seurakunnassa, joita en puhu muualla, koska joskus se aiheuttaa kompastumisia. Ja joskus se saa aikaan kysymyksiä ihmisten keskuudessa täällä Tabernaakkelis-sa.

3. Minä en sano noita asioita ollakseni erilainen, mutta joskus voitelen alla te tiedätte asioita joita te ette uskaltaisi kertoa ihmisille. Sitten joskun voitelen alla teiltä lipsahtaa jotakin ulos huomaamattanne, tiedättehän. Ja yksi niistä asioista joita uskon sanotun viime sunnuntaina ja joka voi saada jonkun kompastumaan, oli se, että minä mainitsin että en ole koskaan uskonut alttarikutsuihin.

4. Haluan sanoa tämän selvästi niin että te tulette ymmärtämään sen. Raamatussa ei milloinkaan annettu alttarikutsua. Sellaista asiaa ei ole Kirjoituksissa. Milloinkaan aikojen kuluessa sitä ei tehty, ennenkuin Methodistien ajanjaksossa, noin kaksisataa vuotta sitten.

5. Sellaisia alttarikutsuja kun ihmiset nousevat ylös ja yrittävät taivutella ja vetää ihmisiä, sanoen,”Tulehan nyt, John. Sinähän tiedät että äitisi kuoli rukoillen sinun puolestasi. Tule nyt, John.” Sellainen ei tapahdu vakaumuksesta, ystävät. Ei. Tuskin koskaan te kuulette sellaisen jatkavan kovin pitkälle. Ja siinä teille tulee kaikenlaisia. Se on syy mik-si seurakunta on sellaisessa sekaannuksessa kuin se on tänään, johtuen senkaltaisista asioista.

6. Kun se tapahtuu vakaumuksesta, sinun ei tarvitse sanoa yhtään mitään, veli, Jumala on siellä ja on jo tehnyt työn. “Pietarin vielä puhuessa näitä Sanoja, lankesi Pyhä Henki niiden päälle, jotka kuulivat Sanan.” Huomaatteko? Ei ole mitään alttarikutsua, näettehän, ei ole sellaista asiaa.

7. Altтари on rukous paikka, minne jokaisen seurakuntaan sisälle tulevan henkilön tulisi ensin mennä, polvistua alttarille ja äänettömästi rukoilla Jumalaa, ja uhrata rukouspyyntönsä rakkaittensa puolesta, ja kiittää Jumalaa siitä mitä Hän on tehnyt heille, ja sitten mennä istumaan omalle paikalleen.

8. Ja sitten seurakunta on paikka missä Jumalan Sana... ja “tuomio alkaa Jumalan Huoneesta,” missä Sanan tuomio julistetaan. Mutta tänään me olemme muuttaneet sitä niin paljon.

9. Minulla ei ole mitään ketään vastaan, joka antaa alttarikutsuja. Olen itse antanut monia ja todennäköisesti tulen vielä antamaan monia lisää jos jatkan eteenpäin menemistä. Mutta omalta kohdaltani.... Katsokaahan, te keräätte heitä liian paljon. Eikä sitä vastaan ole mitään, eikä siitä ole vahinkoa. Se kyllä sopii.

10. Koska, kuunnelkaahan, Jeesus sanoi,” Ei kukaan voi tulla Minulle, ellei Minun Isäni häntä ensin vedä. Ja kaikki mitä Isä on antanut Minulle tulee tulemaan Minulle.” Niin se on. Niinpä te sitten näette, että se heittää teidän alttarikutsunne täydellisesti ulos kertakaikkiaan. Huomaatteko sen? “Kaikki mitä Isä...”

11. Meidän velvollisuutemme on “saarnata Sana.” Raamattu sanoo, “Niin monet kuin uskoivat kastettiin.” “Tehkää parannus, ja ottakoon kukin kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi.” “Olkaa kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi, huomaatteko, ja te sitten saatte Pyhän Hengen lahjan.”

12. Mutta kun te taivuttelette ja vedätte ja peljättelette ja puhutte ihmiset sisälle... Ihmisten täytyy tulla täysjärkisinä selvinä ja vakaumuksen alla, ja vastaanottaa Kristus.

Sitten ensimmäinen asia jonka he tekevät sen jälkeen kun he ovat vastaanottaneet Kristuksen istuessaan paikallaan, niin seuraava asia on tulla kastetuksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä, noiden syntien anteeksi saamiseksi, joista he ovat tulleet vakuuttuneiksi että ne olivat väärin. Se on kuinka heidän syntinsä ovat anteeksi annetut, näettekö, koska he ovat katuneet; heidät on kastettu muistutukseksi ihmisille, että, “Minä olen vastaanottanut Kristuksen omana henkilökohtaisena Pelastajanani”; sen jälkeen te olette ehdokkaana Pyhää Henkeä varten.

392. Jumala ole armollinen minulle. Jumala, ota ja muovaa minut. Minun tarkoitukseni tämän viikon jälkeen on mennä Jumalan eteen, saadakseni tietää mitä tehdä seuraavaksi. Jumala, ota minut. Kaikki minussa, ja siellä on paljon sellaista joka ei ole hyvää, Jumala, leikkaa se pois, on minun rukoukseni tänä aamuna. Ympärileikkaa, sydämeni, korvani ja olemukseni. Valmista minut, Herra, teeminut miksi tahansa Hän haluaa minun olevan. Se on minun rukoukseni.

393. “Mitä hyvänsä minun on tarve olla, leikkaa se pois minusta, Herra. Näytä minulle se Sanasta, ja minä tulen tekemään sen. Sanokoon Herra sen, ja minä olen heti valmis tekemään sen. Mitä tahansa Jumalan Sana sanoo, se on mitä minä haluan olla. Haluan olla Kristitty Jumalan Sanassa, niin että,” Annan jokaisen miehen sanan olla valheen, ja Jumalan totisen.” Eikö tämän tulisikin olla ajan suuntaus? Se on miten te uskotte sen, eikö vain?

394. Etsitkö paikkaa kastetta varten, poikani? Kyllä, täällä takana, veli, älä odota.

395. Monien teistä tulisi tulla, miehien ja naisten jotka uskotte, tunnustaaksenne syntinne ja tullaksenne kastetuiksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä. “Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi, ja he tulevat olemaan täytetyt Pyhän Hengen kanssa.”

396. Nyt teille Katolisille täällä, tämä on mitä syntien anteeksi saaminen on. Te sanotte että seurakunnalla on valta antaa synnit anteeksi, mutta kuinka seurakunta antoi synnit anteeksi? Jeesus käski seurakuntaa sanoen,”Kenen synnit te päästätte, niille ne on päästetty. Kenen synnit te pidätätte niille ne ovat pidätetyt.” Kuinka alku-seurakunta antoi synnit anteeksi? He kutsuvat heitä katumukseen, ja kastoivat heidät Jeesuksen Kristuksen Nimessä heidän syntiensä anteeksi saamiseksi. Se ei tapahtunut tunnustus-kopissa, ei todellakaan. Vaan he katuivat Jumalan edessä sydämissään seistessään siellä ja he uskoivat. Ja niin monta kuin uskoi kastettiin Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ja heidät täytettiin Pyhän Hengen kanssa. Aamen, Rakastatteko te Häntä? Nouskaamme nyt seisomaan.

397. Monet ovat odottamassa tullakseen kastetuiksi. Haluaako kukaan vielä tulla; onko kukaan vielä uskonut? Tulkaa, miehet vasemmalle, naiset oikealle. Uskokaa Herraan Jeesukseen koko sydämellänne, kaikella mitä teissä on.

398. Kumartakaamme nyt päämme yhdessä, sillä aikaa kun lausumme yhdessä tämän mallirukouksen, tuntiessani niin oudolla tavalla johdatukseksi tehdä se juuri nyt. Kumartaessamme päämme, rukoilkaa te minun kanssani (Veli Branham ja seurakunta rukoilevat yhteen ääneen.): Isämme joka olet Taivaassa, Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun Valtakuntasi.

koskaan päästä Taivaaseen lähin hiuksiin, kun Jumala sanoi että,”Se on häpeäksi naiselle leikata hiuksiaan”? Hänhän kieltää jo koko periaatteen olla vaimo. Jumala ei muutu. Se on Hänen Sanansa, ystävä, sinun on parasta kuunnella Sitä.

386. Ja te miehet jotka annatte vaimojenne tehdä niin, ettekö te häpeä itseänne? Ettekö te häpeä?

387. Älkää olko niinkuin maan Ensimmäinen Nainen. Olkaa kuten Jumala! Tyhjentäkää itsenne tästä nykyaikaisesta maailman suuntauksesta, niin että Kristus voi vuodattaa Itsensä sisälle teihin ja te voitte olla todella täytetyt Pyhän Hengen kanssa.

388. Hän ei voi tehdä sitä, Hän ei voi tehdä sitä, se on Hänen periaatteitaan vastaan; Hänen

täytyisi mennä Omaa Sanaansa vastaan ja sitä Hän ei tule tekemään. Hän ei tule tekemään sitä

niin kauan kun te ette noudata Hänen Sanaansa. Teidän täytyy tulla tähän Sanaan, ennenkuin

mitään muuta voidaan tehdä. Te tiedätte sen, jokainen teistä on tietoinen siitä. Kuinka moni

uskoo sen, kohottaisitteko kätenne. Varmasti te uskotte sen, tehkäämme nyt jotakin sen kanssa.

389. Jumala, ole armollinen meille! Kuinka me tarvitsemme Häntä! Täällä me nyt olemme kaikki yhdessä. Muistakaa, että tuomiolla minun täytyy seistä (Ja se voi tapahtua ennen iltaa), ja olla kasvatusten jokaisen Sanan kanssa jonka olen sanonut. Näettehän, minun täytyy kohdata se. Muistakaa, että tuo vääräys on poissa minun käsistäni, se on poissa minun omalta tunnoltani, se on poissa minun sielultani, se on poissa Jumalalta.

390. Jos te seisotte tuollaisissa tiloissa ettekä tunne itseänne tuomituiksi, niin oh, mitä te tulette tekemään? Silloin te tiedätte ettei Jumala toimi teidän kohdallanne ja te olette kulkeneet Sen ohitse. Näettekö? Te olette ohittaneet Sen. Te voitte olla vaikka kuinka uskonnollisia, te voitte kuulua seurakuntiin jne., mutta te olette ohittaneet Sen. Jumalan Sana menee syvälle sisään ja tuo henkilön ulos. Tämä on mikä tuo heidät takaisin. Näettehän, niinpä se on Sana. Minä pyydän ketä tahansa saarnaajaa tai henkilöä missä tahansa, osoittamaan että Tämä olisi Jumalan Sanan vastaista. Niin Se on. Se ei ole sitä, näettehän.

391. Niinpä olkaamme todellisia Kristittyjä. Jopa me jotka yritämme, meillä on tarve tulla lyödyiksi maahan. Kyllä, me olemme kaikki sen tarpeessa.

13. Ja nyt monet ihmiset jatkavat taivuttelua ja kutsuvat alttarille ja niin edelleen sillä tavalla, mikä kyllä sopii. Minä olen samaa mieltä sen kanssa, se kyllä sopii niin pitkälle kuin minusta on kysymys, kenelle tahansa joka vain haluaa tehdä niin. Mutta minulle, se ei ole Kirjoitusten mukaista, näettehän, ja minä ainoastaan haluan pysyä Kirjoitusten kanssa.

14. Ja senvuoksi syy miksi pidätin tuon nauhan oli se, että jos me lähetimme sen ulos, me saisimme viisisataa kirjettä viikossa takaisin vastattavaksemme. Astukaa vain jonkin pienen perinnäistavan päälle joka jollakin on, ja se on kaikki mitä teidän täytyy tehdä, ja se täytyy kaikki käydä jälleen lävitse uudelleen.

15. Ja minä ajattelen että monta kertaa minä olen hieman liian arvosteleminen tämänkaltaisi-asiasta. Eikä tarkoitukseni ole olla sellainen, mutta joskus teitä vedetään siihen suuntaan, näettehän, he saavat teidät kallistumaan siihen suuntaan. Joten minä olen varma että ihmiset ymmärtävät sen.

16. Me olemme hyvin kiitolliset että meillä yhä on ystävällinen Taivaallinen Isä, Joka katsoo meidän virheittemme yli, eikä lue niitä meille.

17. Luin Roomalaiskirjeen 4. lukua, missä Paavali kirjoitti tuon Jumalallisen selityksen Aabrahamin elämästä. Me tiedämme että Aabraham monta kertaa oli hämäännöksessä, niinkuin mekin. Mutta kun Paavali selitti häntä, ei siellä mainittu yhtään hänen hämmennyksistään, näettehän, hän ei milloinkaan maininnut niistä mitään. Hän sanoi:

Aabraham ei horjunut Jumalan lupauksessa epäuskon kautta; vaan oli vahva antaen kunnian Jumalalle;

18. Ja sillä tavalla minä toivon että minun elämäni tullaan kirjoittamaan muistiin. Niin että siellä ei ole minun virheitäni ja kaikkea muuta, vaan vain se mitä minä yritän tehdä, mitä minun sydämeni aikomuksena on tehdä Jumalan ihmisille.

19. Ja nyt me olemme tulleet tänä aamuna, yrittääksemme julistaa pienen sanoman täällä, jonka Herra on laittanut päällemme, antaaksemme sen ihmisille. Ja toivon että se tulee tekemään teille hyvää ja tekemään minulle hyvää, koska me olemme yhdessä ja elämme suunnattomassa ajassa, ja viimeisissä päivissä. Niinpä juuri ennenkuin rukoilemme, minä haluaisin lukea parista paikasta Sanassa; yksi ennen rukousta ja toinen rukouksen jälkeen. Ja aluksi, aloit-taaksemme kokouksen tämän osan kanssa Siitä, minä haluan lukea Hebrealaisten 11. luvusta, alkaen 32. jakeesta, mikä puhuu uskosta.

Ja mitä minä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika jos kertoisin Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista ja profeetoista:

Jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat lupausten toteutumisen, ja sulkiivat leijonien kidat,

Sammuttivat tulen voiman, pääsivät pakoon miekan terää, voimistuivat heikkoudesta, tulivat urhoollisiksi taistelussa, ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot.

Naiset saivat vastaanottaa kuolleensa nostettuina elämään jälleen; ja toisia kidutettiin, eivätkä vastaanottaneet vapautusta; että he voisivat saada paremman ylösnousemuksen:

Ja toisilla oli koetuksina pilkat ja ruoskimiset, kyllä, vieläpä kahleet ja vankeus:

Heitä kivitettiin, heitä sahattiin poikki, heillä oli kiusauksia, ja tapettiin miekalla: he kulkivat ympäriinsä lampaan-nahoissa ja vuohen-nahoissa; ollen puutteenalaisia, ahdistettuja, kiusattuja;

20. Tarkatkaa tätä mikä on sulkumerkeissä:

(joiden arvoinen maailma ei ollut:) he harhailivat erämaissa, ja vuoristoissa, ja luolissa ja maan onkaloissa.

Ja nämä kaikki, saatuaan hyvän todistuksen uskon kautta, eivät kuitenkaan saaneet vastaanottaa lupausta:

Koska Jumala oli varannut joitakin parempia asioita meitä varten, ettei heitä ilman meitä tehtäisi täydelliseksi.

21. Kun luin nuo kertomukset noista urheista sotilaista, niin ihmettelen missä meidän pikku todistuksemme tulee seisomaan noiden ihmisten kanssa, tuona Päivänä.

22. Juuri ennenkuin rukoilemme, haluaisiko joku tulla muistetuksi Jumalan edessä? Kohottakaa vain kätenne, ja mistä hyvänsä teillä on tarve, voikoot Hän nähdä ja kuulla ja suoda sen teille nyt kumartaessamme päämme:

23. Armollinen ja rakastavainen Isämme, me nöyrästi lähestymme Sinun Valtaistuintasi tänä aamuna Jeesuksen, Sinun Poikasi Nimessä, tuodaksemme rukouksemme itsemme ja toisten puolesta. Tahtoisitko Sinä ensin, Herra, antaa anteeksi kaikki rikkomuksemme ja vääryytemme. Ja sitten me haluamme rukoilla toisten puolesta, että heille myös annettaisiin anteeksi.

24. Että Sinun Seurakuntasi tulisi vedetyksi lähemmäksi Sinua. Sillä totisesti, Herra, me sydämissämme uskomme että Sinä olet valmis tekemään

381. Voitteko te tehdä päätöksenne Hänelle? Ei päätöstä, tarkalleen, vaan tyhjentäkää vain itsenne, ja sanokaa, ”Herra, minä en ole hyvä. Minussa ei ole mitään hyvää. Anna minun unohtaa kaikki mitä koskaan olen tietänyt. Tule, Herra Jeesus, äläkä anna tämän mennä minun pääni ylitse. Anna minun vastaanottaa Se ja olla täytetty Sinun Hengelläsi, Herra. Tästä päivästä eteenpäin anna minun olla kokonaan Sinun.” Rukoilkaa nyt vain pieni rukous Jumalalle; yksin kertaisesti, tämä rukous, lapset ja kaikki.

Sinä Golgatan Karitsa, jumallinen Pelastaja; (vain katukaa sydämissänne) Kuule minua nyt rukoillessani, ota kaikki syntini pois Oi anna minun tästä päivästä alkaen olla kokonaan Sinun!

Vaeltaessani elämän tummia sokkeloita, ja surujen ympärilleni levitessä, Ole Sinä minun Oppaani; käske pimeyden muuttua päiväksi, Pyyhi suru, pelot pois, älä koskaan salli minun eksyä Sinun sivultasi pois. (Veli Branham alkaa hyräillä samaa laulua)

382. Niin moni kun on uskonut, tyhjentänyt itsensä Jumalan edessä, ja päättänyt että mikään ei voi estää sinua enää, ja etkä koskaan enää tule tunnustamaan että sinulla on kykyä, ja haluat tehdä selvän, todellisen ratkaisun Jumalan kanssa, altaassa on vettä ja se on valmis kastamista varten. Menkööt naiset minun oikealle puolelleni ja miehet vasemmalle. Kastaminen alkaa hetken kuluttua. Nuo jotka ovat tyhjennetyt, jotka ovat valmiit olemaan uskomatta sitä mitä saarnaaja sanoo, mitä kirkolliset sanovat ja mitä kirkkokunnat sanovat ja tulevat ottamaan Herran tien, Tulevat uskomaan NÄIN SANOO HERRAN, tulkaa nyt

Vaeltaessani elämän tummia sokkeloita, (Naiset tänne, ja miehet tänne. se on teidän alttarikutsunne, ”Niin moni kuin uskoi, tuli ja kastettiin.”) ... minun Oppaani; käske pimeyden muuttua päiväksi, Pyyhi surun kyyneleet pois, älä koskaan salli minun eksyä Sivultasi pois»

383. Kuinka moni nainen täällä tänä aamuna... Minä sanon tämän Herran Jeesuksen Nimessä! Kuinka moni teistä on häpeissään lyhyistä hiuksistaan joita teillä on, ja haluaisi Jumalan antavan sen kasvaa teille, Hänen armostaan? Jumala siunatkoon teitä.

384. Ja Raamattu sanoo, ”Se on kauhistus Herran edessä.” Tiedätkö että Jumala ei voi muuttua? Hän ei voi muuttua. Hänellä on yksi luonne, ja se on pyhyys. Hän ei voi muuttua. Jos te ette tule Hänen kaltaisekseen, te ette tule näkemään Häntä, sillä, ”Ilman pyhitystä ei kukaan ole näkevä Herraa.” Ja jos pitkien housujen pitäminen tekee Jumalan niin sairaaksi että Hän oksentaa, Hän on sairas, se on ”kauhistus”, ”saastaisuus”, niin kuinka te jos teillä on senkaltaisen henki, voitte koskaan päästä Taivaaseen? Kuinka te voisitte

kääntämällä hänen sydämensä Sinua kohden, niin kuinka paljon enemmän Sinä voit parantaa sairaan ruumiin!

375. Tässä on nenäliinoja. Minä siunaan ne Herran Jeesuksen Nimessä, kuten suuri Apostoli Paavalikin teki. Voikoot kuka tahansa joka käyttää näitä nenäliinoja, olla parannettu. Voikoot särkyneet kodit tulla eheiksi jälleen. Voikoot pienet lapset, jotka ovat ilman isää ja äitiä, koska he ovat eronneet, voikoon tuo koti tulla jälleen yhteenliitetyksi. Suo se, Herra, Paranna kaikki sairaat ja vaivatut nyt, ja ota kunnia Itsellesi.

376. Ja Herra, me jotka yritämme pitää astiamme ylöspäin, silmämme ylöspäin ja sydämemme ylöspäin sinua kohden, kieltäen sen että me edes olisimme yhteydessä tämän maailman kanssa. Raamattu sanoo että, ”Aabraham jätti kotinsa, ja jätti kaupunkinsa, vaeltaakseen luvatussa maassa, tunnustaen että hän ‘ei ollut tästä maailmasta’ vaan että hän oli ‘pyhiinvaeltaja ja muukalainen.’” Aabraham ja Iisak ja Jaakob, kaikilla heillä oli todistus siitä että he “eivät olleet tästä maailmasta,” he yksinkertaisesti julistivat, että oli Kaupunki jossakin, Jonka Rakentaja ja Tekijä oli Jumala, ja että he olivat menossa sinne.

377. Voikoon sydämet olla muuttuneet juurinyt rukoillessamme, Isä, ja asenne olla otettu. Ja kun kastetilaisuus alkaa, niin voikoot se tulla paljastetuksi ihmisille jotka eivät koskaan aikaisemmin ole ajatelleet sitä. Ja Sinä sanoit että kaikille jotka Sinä olet kutsunut, Sinä tulisit lähettämään sen.

378. Minä jätän sen kaiken nyt Sinulle, Herra, tämän pienen katkonaisen sanoman kanssa, joka tulee köyhästä astiasta jossa ei ole mitään sisällä, Herra. Minä rukoilen että Sinä ottaisit nuo Sanat ja sulattaisit ne ihmisten sydämiin, niin että he eivät koskaan kykene pääsemään pois Siitä. Suo se, Herra. Jätän sen Sinulle nyt Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen

379. (Veli antaa sanoman.) Silläaika kun teette päätöksenne. Te kuulitte mitä Hän sanoi. “Miksi te pysähdytte kahden mielipiteen välille?” Jos Jumala on Jumala, palvelkaa Häntä; jos maailma on jumala, niin jatkakaa vain edelleen. Jos kirkkokunnallinen tie on oikea, niin menkää sen kanssa; mutta jos Raamattu on oikein, niin tulkaa silloin Siihen. Valitkaa tällä hetkellä kumpaa te palvelette.

380. Laulakaamme nyt Hengessä eräs laulu. Raamattu sanoi, ”He lauloivat hengellisen laulun ja menivät ulos.” Laulakaamme tämä kuuluisa laulu, MINÄ RAKASTAN HÄNTÄ, päämme ja sydämemme kumarrettuina Hänelle?

Minä rakastan Häntä, (päättäkää nyt mitä te teette) minä rakastan Häntä, Koska Hän ensin rakasti minua, ja osti pelastukseni Golgatan puulla.

teon Sinun seurakuntasi kanssa, valmis ottamaan Sen ulos maailmasta, ja siirtämään Sen Jumalan Valtakuntaan. Mutta, Herra, auta meitä valmistamaan itsemme tuota hetkeä varten. Voikoon tämä aamu olla tuo aika, Herra, jolloin jokainen meistä tulee “Asettamaan syrjään jokaisen painon ja synnin joka niin helposti ahdistaa meitä, että me voisimme juosta kärsivällisesti tuon kilpajuoksun joka on asetettu meidän eteemme.”

25. Ja minä rukoilen, Taivaallinen Isä, että Sinä tulisit tänään parantamaan sairaat ja vaivatut. Monet kärsivät ympäri maan vitsauksia, “viiruksia,” niinkuin lääkärit niitä kutsuvat Minä rukoilen että Sinun parantava voimasi tulisi olemaan noille ihmisille.

26. Sitten tullakseen tänne meidän pieneen kokukseemme täällä tänä aamuna, monen on täytynyt ajaa satoja maileja, lähdettyä myöhään eilen illalla, he ovat ajaneet koko yön ja tä-nään, ajaen kovaa ehtiäkseen tänne Tabernaakkeliin. Ja on satanut lunta teille. Jumala, me rukoilemme että Sinä tulisit erikoisesti siunaamaan heitä. Ja epäilemättä monet ovat uhranneet suuren osan tulevan viikon ruuasta tai siitä mihin he olisivat rahansa käyttäneet, ostaakseen bensiiniä, päästäkseen tulemaan tänne.

27. Jumala, hän joka tulee Sinun luoksesi tyhjänä tulee menemään pois täytettynä. Sinä lupasit sen. Ja minä rukoilen että Sinä tulisit täyttämään heidän sydämensä ja heidän sielunsa astiat niin täyteen Jumalan hyviä asioita, että he tulevat menemään pois vuotaen ylitse, iloa joka on sanoikuvaamatonta ja täynnä Kirkkautta. Voikoon näiden kalliiden ihmisten maljat juosta yli, Jumalalta tulevien hengellisten ja hyvien asioiden kanssa.

28. Siunaa jokaista kättä, Sinä tiedät tuon tarpeen joka oli tuon käden takana, Herra. Minä pyydän että Sinä tulisit erikoisesti siunaamaan heitä. Me olemme nähneet kuinka Sinä menneelä viikolla vastasit rukoukseen välittömästi, hädän hetkinä ja sairauksissa ja vaikeuksissa. Sinä olet Jumala, kaikkialla läsnäoleva, joka seisot Hänen palvelijoihinsa vierellä. Minä rukoilen, Jumala, että Sinä tulisit seisomaan näiden vierellä tänä aamuna. Anna heille heidän sydäntensä kaipaus, Herra. Minä en usko että siellä oli yhtään itsekästä asiaa, tai pahaa tarkoitusta sen takana. Minä rukoilen että Sinä siunaisit heitä.

29. Ja nyt, Isä, muista minua tänään, niin että minä voin panna itseni niin pois tieltä... Kaikki me, pastorista lapsiin asti, että me kykenisimme panemaan itsemme syrjään Jumalan alttarille, ja avaamaan sydämemme ja kuuntelemaan Pyhää Henkeä, kun Hän tulee puhumaan meille. Anna meidän astiamme vastaanottaa Sinun siunauksiasi, oikea puoli ylöspäin käännettynä. Sitten vuodata alas voitelu Öljyn voima sisälle niihin. Ja anna meille voimaa, Herra,

jota me tarvitsemme edessä olevia päiviä varten. Suo tämä siunaus. Me pyydämme sitä Jeesusken Nimessä. Aamen.

30. (Veli Branham vastaa jollekin joka puhui hänelle jostakin puhelinsoitosta.) Minä en tiedä. Hanki hänen puhelinnumerosa ja sano hänelle että minä soitan hänelle kokouksen jälkeen. Minä en tiedä.

31. Rukoilkaa puolestani. Veli Jack Moore on puhelimesta, ja yhä suostuttelee minua olemaan siellä tällä viikolla. Minusta ei tunnu aivan siltä tiedättehän, ja niinpä minä en tiedä mitä tehdä. Minä rakastan veli Jack'ia. Ja tuo suuri konferenssi on alkamassa siellä, ja hän kieltäytyi ottamasta sinne sellaista miestä kuin Booth-Clibborn'ia ja muita heistä. Niinpä hän yhä pitää kiinni siitä, hän on jo julkaissut ilmoitukset, pitäen kiinni siitä että minä tulisin. Niinpä minä tunnen todella painetta mennä, näettehän.

32. Ja nyt mennessämme 2.Korinttolais Kirjeeseen, me tulemme aloittamaan 12. luvusta, ja me luemme yhden jakeen Kirjoituksista tekstiksemme, jos Herra tahtoo. 2.Kor. 12. luku ja 9. jae. Minä haluan lukea ensimmäisen lauseen 9. jakeesta, vain osan siitä:

Ja hän sanoi minulle, Minun armoni on kylliksi sinulle: sillä minun voimani on tehty täydelliseksi heikkoudessa

33. Sallikaa minun lukea se uudelleen, niin että te tulette varmasti käsittämään tekstin:

Ja hän sanoi minulle, (tässä Jumala puhuu Paavalille), Minun armoni on kylliksi sinulle: sillä minun voimani on tehty täydelliseksi heikkoudessa

34. Sitten jos minun tulisi kutsua sitä tekstiksi, niin haluaisin käyttää tätä: Täydellinen Voima Täydellisen Heikkouden Kautta. ' Jos me olemme heikot, me olemme voimakkaat. Se on epätavallinen teksti, Helluntailais kokouksessa ottaa aiheeksi heikkous , koska me aina haluamme todistaa kuinka "me olemme voimakkaita."

35. Ja minä olen sanonut aikaisemmin, että minä vain yritän rukoilla läpi viikon ja löytää mikä tulisi olemaan hyvää minun tuoda seurakunnalle. Jos se olisi vain tänne tulemista tullakseen kuulluksi, niin minä paljon mieluummin haluaisin kuunnella ketä hyvänsä muuta, joka seisoi siinä.

36. Rehellisesti sanoen, minä olin Kentuckyssa, veli Gapehart'in kanssa siellä, ja tulin sieltä vasta pari päivää sitten. Olin lähtenyt heidän luotaan, tämän kalliin veljen, hänen vaimonsa ja perheensä ja muiden heistä, ennenkuin osoin tähän ajatukseen.

367. Ja Hän tulee sanomaan niinkuin Joosefkin teki,"Älkää olko huolissanne, koska Jumala teki

tämän pelastaakseen Pakanain elämän. Se ei ollut teidän vikanne." Ja sitten sanotaan että he tulevat eroittautumaan, yksi perhe toisesta, he tulevat murehtimaan niinkuin ainokaista poikaa joka on otettu pois kotoa.

368. Oi Isä, tuo päivä on lähellä, joka on päättävä nuo Seitsemänkymmentä Viikkoa. Ja aika on käsillä, Herra.

369. Oi Jumala, voikoot todellisten Jumalan profeettojen äänet huutaa tämänpäivän nykyaikaista naista vastaan, tätä nykyaikaista seurakuntaa vastaan, tätä nykyaikaista seurakunnan teologiaa vastaan.

370. Ravistele näitä saarnaajia, jotka pelkäävät sanoa Totuutta. Oi Jumala, ota nämä miehet ja ravista heitä, niinkuin ei koskaan aikaisemmin, laita heidät häpeämään itseään.

371. Mutta tämän yhden asian me tiedämme ja voimme levätä siinä täydessä luottamuksessa, että, "Kukaan ei voi tulla ellei Isä vedä häntä. Ja kaikki jotka Isä on antanut tulevat." He tulevat kuroittautumaan juuri niin pitkälle, kuin Sinun tarkoituksesi on kuroittautua. Mutta Sinä sanoit,"Älä pelkää pieni lauma, se on teidän Isänne hyvä tahto antaa teille Valtakunta." Me tiedämme että Se on totta. Sinä varoitit meitä koko ajan, että tulisi olemaan vain hyvin, hyvin muutama, jotka tulisivat olemaan valmiit kun tuo aika tulee. Sitten siellä tulee olemaan suuri ylösnousemus, ja kaikki nuo lunastetut jotka ovat olleet lunastetut kautta ajanjaksojen, tulevat nousemaan ylös. Mutta tässä viimeisessä päivässä, juuri lopun ajalla, siellä tuo Seurakunta tulee olemaan varmasti vähemmistönä.

372. Niinpä me näemme sen, Isä, me näemme hetken Sanoman. Me näemme kuinka Se hyljätään, me näemme yhteydestä kieltäytymisen, me näemme kaikki nämä asiat.

373. Me näemme ihmisten tunnustavan, että he eivät ole "yhtään mitään." He vain haluavat olla täytetyt Sinun kanssasi, Herra. Minä rukouilen että Sinä ravistelisit maailmaa heidän kanssaan, vain muutama päivä ennen Herran Tulemista.

374. Meidän keskuudessamme on nyt sairautta, ja on ihmisiä jotka tarvitsevat fyysillistä parantumista. Me emme halua jättää heitä ulos, Herra, sillä on sanottu että"Älä unohda kaikkia Hänen apujaan, Joka antaa anteeksi kaikki sinun vääryytesi, ja parantaa kaikki sinun sairautesi." Me rukoilemme että Hänen suuri parantava voimansa tulisi olemaan jokaisen päällä joka on täällä. Jos Sinä voit pelastaa sielun siellä ulkona tekemättä liikettäkään, vaan vain

valmis täytettäväksi. Jumala, minä rukouilen että Sinä tulet siunaamaan tuota sielua.

362. Herra, tämä on vain esimerkki monista muista. Minä rukouilen että Sinun siunauksesi le

päisi tämän kuulijakunnan yllä, vakavasti, Jumala, kunnioittavasti.

363. On vain yksi asia jäljellä, Isä, jonka voin nähdä, ja se on että Sinä nostat jossakin ylös joitakin tyhjiä astioita, ja panet tämän maailman häpeämään itseään, tai lähetät Jeesuksen nopeasti. Loppu on täällä, Herra, ja on vain kaksi asiaa jäljellä tehtäväksi, ja meidän täytyy nähdä se juuri nyt, sillä me tiedämme että se on lopussa; me joko tulemme näkemään jotakin valtavaa nousevan esiin juuri nyt, tai sitten me tulemme näkemään Herran tulemuksen.

364. Kaikki profetia on täyttynyt. Viimeinen asia, ennenkuin Seurakunta otettiin ylös, ennenkuin Se otettiin ylös Ilmestyskirjan 3. luvussa, oli sanansaattajan tuleminen Laodikean Seurakuntajaksolle, joka ”kääntäisi ihmisten sydämet takaisin aikaisten isien puoleen,” tuomaan heidät takaisin varsinaiseen Helluntaihin, jonka he väittävät itsellään olevan. Siellä tulee olemaan tuhansia kertaa tuhansia, niinkuin se oli Nooan päivinä, Herra, jotka tulevat Kadotetuiksi. Monet heistä tulevat olemaan kadotettuja. Me näemme sen jo täytyneen, Isä.

365. Tule, Herra Jeesus, tempaa pois Sinun Seurakuntasi. Ja jos se on Sinun tahtosi, Herra, juuri ennenkuin Seurakunta on ylöstemmattu, voikoon siellä nousta Voima. Ui Jumala, täytä nämä astiat. Nosta heidät ylös Herra! Ravista tätä maailmaa vielä kerran. Me tiedämme että silloin on aika päättynyt, silloin ei tule enää olemaan parannuksen tekoa, se tulee olemaan liian myöhäistä heille silloin. Näytä Voimasi, Herra, täytä nuo astiat ja ravistele tätä maailmaa niinkuin sitä ei koskaan aikaisemmin ole ravisteltu! Ota Sinun Seurakuntasi sitten. Jätä tämä maailma omaan sekasortoonsa jossa se on, Oi Jumala, jossa he taistelevat.

366. Ja sitten me tiedämme että suuri Pyhä Henki tulee tulemaan Juutalaisille sen jälkeen. Kun me näemme sata ja neljäkymmentä neljä tuhatta seisomassa Siinain vuorella Karitsan kanssa, mutta Morsian oli silloin jo Taivaassa. Hänet oli jo otettu pois ja Karitsa oli tullut takaisin (Joosef) tehdäkseen Itsensä tunnetuksi Omalle kansallensa. Ja Raamattu sanoi että siellä tulee olemaan eroittautuminen heidän keskuudessaan, kun he tulevat katsomaan ja näkevät Hänen seisomassa siellä. Kun Hän tekee Itsensä tunnetuksi, he tulevat sanomaan, ”Missä Sinä sait nuo arvet?”

Hän sanoi, ”Ystäväni huoneessa.”

Ja silloin he tulevat sanomaan, ”Se oli Hän jonka me ristiinnaulitsimme.”

37. Olin tullut kotiin juuri ennen sitä. Olin seisomassa ulkopuolella ja tuo rouva sanoi, Minä haluaisin puhua saarnaajan kanssa.” Ja minä menin heidän pikku kotiinsa. Ja siellä hän sanoi, ”Oletko sinä veli Branham?”

Ja minä sanoin, ”Kyllä rouva.”

38. Hän sanoi, ”Olen niin häpeissäni miltä talossani näyttää, häpeän pyytää sinua sisälle.” Hän alkoi itkä ja sanoi, ”Minulla on sellainen tarve ja minulla on todellinen luottamus sinuun.”

39. Ja minä tulin toteamaan, että se oli siellä missä meidän pikku sisaremmme, sisar Cox, jonka luona me olemme - tuo pieni isoäiti oli kulkenut naapuristossa soitellen nauhoja nauhurinsa kanssa. Siinä se on. Niin se tulee tehdä!

40. Katselin ympärilleni tässä pienessä nöyrässä kodissa, suunnilleen niinkuin se jossa minä kasvin, mutta seinät olivat täynnä Kristuksen kuvia. Siellä lepäsi Raamattu pöydällä. Minä sanoin, ”Minulla ei koskaan elämässäni ole ollut suurempaa kunniaa, kuin kävellä sisälle tämän kaltaiseen kotiin.” Hänellä oli pyyntö jonkun puolesta. Ja viisi tuntia sen jälkeen kun minä ja tämä pieni isoäiti olimme rukoilleet yhdessä, Jumala oli vastannut.

41. Hiinpä me rukoilimme jälleen, Äiti Cox ja minä ja muut pöydän ympärillä olimme kumartuneet ja pyytäneet Jumalaa antamaan meille tilaisuuden tehdä jotakin sen vaivannäön vuoksi jonka hän oli nähnyt. Ja senvuoksi että pyysimme sitä, Jumala avasi tien. Näettekö? Hän on Jumala!

42. Me emme halua puhua heikkoudestamme. Me haluamme kertoa kuinka suuria me olemme. Minä luulen että se on yksi niistä asioista miksi Jumala antoi minulle tämän tekstin, että me voisimme saada sellaisen pois mielestämme.

43. On pieniä asioita joita me teemme. Ja syy miksi me tulemme seurakuntaan, on löytää vikamme, ja ne asiat joissa meillä on parantamisen varaa. Jos me tulemme seurakuntaan missään muussa tarkoituksessa kuin tässä, niin minä pelkään että me emme hyödy paljoakaan tulemalla seurakuntaan. Meidän täytyy tulla löytääksemme heikkoutemme, löytääksemme meidän huonot kohtamme, ja nähdäksemme kuinka pieniä me olemme, ja pannaksemme turvamme Häneen joka on voimallinen. Mutta meillä on heikkouksia.

44. Niin monet meistä haluavat ajatella sitä kuinka riittämättömiä me olemme, ja tekevät siitä jonkinlaisen puolustuksen, ”Minulla ei ole koulutusta, minulla ei ole kykyä, minä olen kykenemätön tekemään tätä.” Ja jos te jatkatte sitä, ja teette sen sillä tavalla, jatkaen sillä tavalla, niin silloin teistä ei koskaan voi tulla mitään. Mutta juuri tuota asiaa jota me käytämme puolustaaksemme

heikkouttamme, Jumala käyttää tuota samaa asiaa tehdäkseen työn sen kanssa. Näettekö? Hän odottaa että me tulemme sellaiseen tilaan, niin että Hän voi käyttää meitä. Me esitämme puolusteluja ja sanomme,”Minä en voi tehdä tätä, minä en kykene siihen. Minä en osaa tehdä sitä.” Ja Jumala ottaa juuri tuon asian ja tekee työn sen kanssa. Se on totta.

45. Se on syy miksi Hän valitsee meidät, koska me olemme tuollaisessa tilassa. Se kuulostaa oudolta, mutta odottakaa muutamia minuitteja niin me tulemme syyhyn miksi niin on, jos Herra tahtoo.

46. Me voimme nähdä siitä mitä juuri olemme lukeneet, että nuo ihmiset jotka ovat heikoimpia ja ulkopuolisen maailman hylkäämiä, ovat Jumalan sankareita, voittajia eturintamassa. Siihen tarvitaan noita jotka tuntevat itsensä arvottomiksi.

47. Oli Methodisti veli, kolme heitä, jotka tulevat tähän seurakuntaan Ohiota tai pohjois Indianasta. He sanoivat minulle jokin aika sitten, Veli Branham, me otimme juuri vastaan Pyhän Hengen, tuleeko meidän nyt etsiä lahjoja palvelustehtäväämme varten?”

Minä sanoin,”Älkää tehkö sitä! Jättäkää se rauhaan!

48. Ja hän kääntyi katsomaan minua ja sanoi,” Minä luin juuri erään veljen kirjan, joka käs

kee meitä, sen jälkeen kun olemme vastaanottaneet Pyhän Hengen, että meidän tulee ”etsiä lahjoja,” käyttääksemme tätä Pyhää Henkeä.”

Minä sanoin,” Ja tulla joksikin tärkeäksi!”.

49. Jos panette merkille Raamatussa, niin se on aina nuo jotka yrittävät paeta sitä, joita Jumala käyttää. Niin kauan kuin mies haluaa tehdä jotakin ja ajattelee että hänellä on tarpeeksi kykyä tehtävän suorittamiseen, Jumala ei koskaan käytä tuota miestä. Katsokaa Mooseksen pakoa; katsokaa Paavalin pakoa; ja loppuja heistä jotka yrittivät paeta sitä.

50. Minä sanoin, “Älkää etsikö mitään, jos Jumalalla on jotakin teitä varten, Hän tulee antamaan sen teille. Sallikaa vain Hänen huolehtia siitä.” Minä sanoin,”Sitten te tulette sellaisiksi kuin mitä meillä on tänään, että jokainen haluaa tehdä tätä ja tehdä tuota, ja tulla joksikin suureksi henkilöksi. Katsokaa minne me olemme tulleet sen kanssa, näettehän”.

51. Sensijaan että yrittäisimme olla suuria, meidän tulisi yrittää nähdä kuinka pieniksi me voimme tulla. Sitten Jumala voi käyttää meitä. Minulla on useita Raamatunpaikkoja kirjoitettuna tänne, joihin minun tulisi viitata, mutta minulla ei luultavasti ole aikaa tehdä sitä.

359. Ja siellä voi olla toisia, siellä maissa minne nämä nauhat tulevat menemään, missä pienet nöyrät naiset ja miehet tulevat viemään ne koteihin ja heimojen keskuuteen ja toisiin maihin. Ja voikoot he kuulla, Herra, ja ymmärtää, tyhjentää itsensä, niin että Pyhä Henki voi täyttää heidät.

360. Siellä voi olla joitakin jopa tänään aamuna, Herra, jotka ovat tyhjentäneet itsensä sen jälkeen kun me aloimme puhumaan, ja jotka ovat käsittäneet että he ovat luottaneet liian paljon omiin ajatuksiinsa, omiin kykyihinsä, ja luottaneet heidän oman yksinkertaisen inhimillisen mielensä terävyyteen, joka ei ole mitään muuta kuin saastaa Jumalan edessä. Oi Jumala, voikoot he tyhjentää itsensä nyt, nöyrästi alistaa itsensä ja tulla Hengen täytettäviksi. Suo se Herra.

Se on sanottu Raamatussa, että, “Niin moni kuin uskoi kastettiin.”

361. Tässä rakennuksessa istuu tänä aamuna, Isä, pieni nainen tuolla takana. Ja minä muistan

rouva Hicks’in tulleen luokseni eräänä iltana, jolloin hän makasi siellä ollen vain luuta ja

nahkaa, nahka pingoitetuna hänen ylitseen, syövän syötyä hänet; hänen aviomiehen ei vielä ol

lut Kristitty. Ja minä muistan tuon rukouksen jonka rukoilin tuona iltana, “Jumala, lähetä

pieni Daavid leijonan perään, yksinkertaisen pienen lingon kanssa, ja tuo tuo karitsa takai

sin.” Minä sanoin,”Tämä syöpä on ottanut sisareni, se on perkele. Minä tiedän että Sinä olet

Jumala. Olen nähnyt Sinut, Herra, ja minä tiedän. Olen puhunut Sinun kanssasi ja Sinä olet

puhunut takaisin minulle.” “Minä tulen Jumalan lampaan perään; syöpä, päästä hänet vapaak

si!” Sitten käskin häntä Jeesuksen Kristuksen Nimessä, “Mene kotiin.” Ja hänen aviomiehen

sä, joka ei vielä ollut antautunut, uskoi tuon Sanan ja vei vaimonsa kotiin. Täällä hän on

tänä aamuna, voimakas terve nainen, syöpä on mennyt, ja hän tulee tänä aamuna kastettavaksi

Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Oi Jumala, kiitos Sinulle tästä tyhjästä astiasta, joka on

heidät oikeaan mielentilaan ja vaatettaen hei dät. Tuo sama ÄÄNI antoi meille lupauksen, ”Niitä tekoja joita Minä teen, tulette te myös tekemään.” Te ette tule koskaan tekemään sitä autolla jonka moottorin kirkollinen penssiini on karstoittanut. Te ette tule koskaan tekemään sitä orkanisäätiössä. Te tulette tekemään sen kun te tulette tyhjiksi ja heikoiksi, vuodatatte ulos kaiken itsestänne, ja sallitte Pyhän Hengen tulla ja huuhdella joka paikan itsestänne, ja imeytyä jokaiseen osaan ruumiistanne Se on ainoa tapa tehdä se. Me emme tarvitse mitään orkanisaatiota.

354. Mitä me tarvitsemme, Oi Jumala, minä tunnen Sen vuotavan sisälle täällä juuri nyt. Mitä me tarvitsemme on Jumalan profeetta, joka nousee Jumalan ukkosen kanssa, hengellisen salaman kanssa, joka ravistelisi tämän maailman häpeämään! Hallelujaa! Tyhjä astia on se mitä Hän tarvitsee, kyllä, uloskutsuttu Seurakunta, tuo pieni vähemmistö, joka tulee vastaanottamaan Jumalan voiman ja siunaukset ja Hänen Sanomansa. Hallelujaa! Se on mitä me tarvitsemme.

355. Tulkaa heikoiksi niin että voitte tulla voimakkaiksi. Se tulee voittamaan jokaisen perkeleen. Se tulee panemaan oppineet häpeään. Se tulee tuomaan miehet ja naiset jotka Jumala on kutsunut, ja heidät ainoastaan.

356. Muistakaa, ”Niinkuin oli Nooan päivinä, niin se tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa kun kahdeksan sielua pelastui.” Elian päivinä siellä oli vain seitsemän tuhatta joilla oli Se. Oh, ajatelkaa vain missä me elämme nyt. Kun Johannes tuli näyttämölle, tuo pieni seurakunta oli varmasti vähemmistönä, mutta siellä oli tyhjiä astioita joihin Öljy voitiin kaa-

Jumala, salli meidän tyhjentää itsemme.

357. Tulkaa tyhjiksi, Ystävät. Tulkaa heikoiksi! Kieltäkää omat kykynne! Ja te jotka kuulette näitä nauhoja, minne hyvänsä ne tulevatkin, tyhjentäkää itsenne. Vuodattakaa itsenne ulos Jumalan uhrialttarille. Antakaa Enkelin tulla Tulisen hiilen kanssa, ja täyttää astia Kaikkivaltiaan Jumalan voimalla. Sitten Hän tulee tekemään teistä voimakkaan, Hän tulee antamaan teille armon seistä.

Kumartakaamme päämme minuutiksi:

358. Oi Herra, toinen sunnuntai aamu on mennyt, ja me olemme istuneet tässä juhllallisessa

kokouksessa, missä miehet ja naiset tuntevat Sinut, ja missä Sinun Henkesi asuu heidän sydä

missään, ja he uskovat Sinua ja ovat toimineet jokaisen Sanan mukaan, niinkuin Sinä olet käs

kenyt meitä tehdä. Ja me kiitämme Sinua näistä ihmisistä.

52. Huomatkaa että siihen tarvitaan heikoin ja hyljätyin. Itseasiassa jokainen sankari, joka Jumalalla koskaan oli etulinjassa, oli sen tyyppinen henkilö. Henkilö joka oli hyljätty, henkilö joka ajatteli olevansa kykenemätön, henkilö jolla ei ollut minkäänlaista kykyä, sitten tuo henkilö oli juuri sopivassa tilassa, niin että Jumala voi alkaa käyttää häntä. Kyllä, Se on silloin kun heistä tuntuu että he eivät voi, eikä heillä ole mitään, kun Jumala voi ottaa otteen heistä ja tehdä jotakin heidän kanssaan. Huomaatteko? Mutta kun me ajattelemme olevamme kykeneviä tekemään sen, niin silloin Jumala ei voi käyttää meitä, koska me haluamme tehdä sen itse.

53. Ja sitten toisaalta, kun saamme tunteet ja ajattelemme että olemme riittämättömät, ja emmekä halua tehdä sitä; mutta sitten jos me vain kuuntelemme Jumalan kutsua niin se on juuri se asia jota Jumala haluaa meidän tekevän. Tultuamme tuonkaltaiseen tilaan niin että Hän voi käyttää meitä.

54. Kun me itse olemme riittämättömät, silloin on mahdollista meidän antautua Jumalan Hengelle. Niin kauan kuin me ajattelemme voivamme tehdä sen, me emme voi tehdä sitä. Mutta kun me tulemme paikalle että tiedämme olevamme kykenemättömät tekemään sitä, silloin me luovutamme itsemme Jumalalle, ja Hän tekee sen. Niinpä jos me yritämme tehdä sen, me tulemme epäonnistumaan, mutta jos me luovutamme itsemme Jumalalle, niin silloin Jumala ei epäonnistu. On vain yksi asia jota Jumala ei voi tehdä, ja se on epäonnistua. Hän voi tehdä kaikkea muuta, mutta Hän ei voi epäonnistua.

55. Niinpä niin pitkään kun me yritämme itsessämme ja olemme riippuvaiset omista kyvyistämme ja niin edelleen, niin me emme tule tekemään mitään. Mutta kun me tulemme sille paikalle että me tiedämme että me emme ole mitään, silloin Jumala voi käyttää meitä.

56. Tärkeä asia, yksi tärkeä asia joka meidän täytyy hallita. Muistakaa nyt tämä, ja erikoisesti te nuoret saarnaajat ja samoin tavalliset seurakunnan jäsenet. On yksi asia joka meidän täytyy hallita, jos me odotamme täyttävämme Jumalan tahdon elämässämme, se on, että me hallitsemme ajatuksen inhimillisestä kyvystä. Jos me koskaan tulemme sille paikalle että me ajattelemme voivamme tehdä sen oman älykkyytemme ja oman kykymme kanssa, niin meidän täytyy hallita se sillä tavalla, että me voimme päästä eroon asiasta ja asettaa se syrjään, niin että Jumala voi käyttää meitä.

57. Ja antautua täydellisesti ! Me emme voi käyttää yhtään kykyä! Meidän täytyy antautua täydellisesti! Ja tullaksenne Jumalan tykö, teidän täytyy luovuttaa Hänelle sekä sielunne, ruumiinne ja henkenne. Kaikki mitä te olette,

täytyy olla luovutettu Jumalalle, jotta Hän voisi toteuttaa Hänen tahtonsa teissä ja minussa.

58. No niin, se on kovaa, minä tiedän sen, koska me aina haluamme panna oman osamme siihen, jotakin mitä me tiedämme, me tiedämme haluavamme tehdä sen. Me sanomme, “Minä tiedän että sen tulisi olla tällä tavalla.” Mutta niin kauan kuin te teette sen sillä tavalla, se tulee olemaan väärin, eikä Jumala koskaan tule käyttämään tuota vaivannäköänne. Ehkäpä, Herran avulla, me tulemme menemään siihen muutamassa minuutissa, näyttääksemme teille kuinka Jumala ei voi käyttää teidän kykyänne.

59. Ja se on mikä on vikana maailman kanssa tänään: on liian paljon seminaari-kokemuksia, liian paljon on pantu koulutuksen varaan, liian paljon on pantu yhteydessäolon varaan kirkkokunnissa, me lepäämme toinen toisellamme, me lepäämme miehen kykyjen varassa.

60. Raamattu sanoo,”Kuinka teillä voi olla uskoa, kun te pidätte toisen toista parempana?”

61. Kun me odotamme jotakin, sanoen,” Tämä mies, hän on suuri henkilö, minä tulen nojautumaan häneen,” se ei miellytä Jumalaa kun te teette niin. Meidän täytyy nojata Jumalaan ja yksin Jumalaan! Me emme saa luottaa omaan kykyymme tai kenenkään miehen kykyyn. Meidän täytyy antautua täydellisesti Jumalalle.

62. Ei mikään kyky, enkä välitä kenen se on, ole koskaan käyttökelpoinen Jumalan silmissä. Jumalan täytyy saada kaikki meidän omat kykyimme ulos meistä, ennenkuin Hän voi saavuttaa tarkoituksensa. Jos Hänellä on jotakin tehtävää meitä varten, niin niin kauan kuin meistä tuntuu että me selviydymme tehtävästä hyvin, ei Jumala voi koskaan tulla käyttämään meitä.

63. Te sanotte nyt,”Sinä annat melkoisen laajan lausunnon siinä, veli Branham.” Ja se on laaja, mutta katselkaa vain ympärillenne ja nähkää onko se oikein vai ei.

64. Katsokaa ympärillemme tänään, kaikkia meidän suuria ssavutuksiamme, joita me luulemme saaneemme aikaan, ja missä on Kristillisuus Yhdysvalloissa? Katsokaa kaikkia meidän seurakuntiamme ja kirkkokuntiamme, ja meidän evankelistojamme ja parantamis kampanjoitamme ja kaikkea muuta mitä meillä on ollut, ja mitä se nyt on? Pahempaa kuin mitä se koskaan oli alussa! Se on pahempaa tänään kuin mitä se koskaan on ollut, koska me olemme yrittäneet tehdä sen inhimillisellä kyvyllä.

65. He kokoontuvat yhteen ja pitävät pitkiä rukouksia ja menevät tänne ulos. Ja heillä oli eräänä päivänä niin paljon kuin sata ja viisikymmentä tuhatta

347. Ja veli, kansi on nostettu pois helvetin päältä. Se on oikein. Ja riivaajavaimien virrat vuotavat kaikkialta. Se on voittanut kansakunnat. Se on voittanut politiikan, niin että se on mädäntynyt ytimiään myöden. Se on voittanut seurakunnat, niin että he eivät tiedä mistään muusta kuin kirkkokunnasta.

Te kysytte, “Oletko sinä Kristitty?” - “Minä olen Methodisti.”

“Oletko sinä Kristitty? - “Minä olen Helluntailainen.”

348. Aivan niinkuin eräänä päivänä sanoin, ei se merkitse yhtään sen enempää kuin olisi sika

karju, tai hevonen tai jotakin muuta. Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Te olette

Kristitty kun te olette suntyneet uudestaan ja täytetyt Pyhällä Hengellä, ei ennen sitä, eikä ennen kuin te olette täydellisesti antautuneet Hengelle. Jos te ette ole antautuneet Hengelle, niin silloin te ette ole syntyneet uudelleen, eikä teillä ole Pyhää Henkeä. Te saatatte kyllä puhua kielillä ja väristä, ja hypätä ja juosta ja tehdä kaikenlaista...

349. Paavali sanoi,”Minä voin siirtää vuoria uskon kanssa, minä voin parantaa sairait, ja minulla voi olla Raamatun tieto, minä voin mennä seminaariin ja oppia koko tämän asian, kaiken siitä - mutta minä en ole vielä mitään!” Hallelujaa!

350. Oi niin, onko kansi otettu pois! Riivaajat kiertävät ympäri, Perkeleen voimat, Kristillisyyden nimen alla,”opettaen Oppina ihmisten käskyjä,” teologisia seminaarien oppeja, jättäen Raamatun pois.

351. Hallelujaa! Kuka on kykenevä, kuka on tarpeeksi voimakas, kuka on tarpeeksi viisas? Kuka on tarpeeksi väkevä kesyttämään tämän “legion,” joka riisuu vaatteet pois meidän naisiltamme, saarnaajien nimessä, Methodistien, Baptistien, ja jopa Helluntailaisten? He maalaavat kasvonsa kuin Iisebelit, ja leikkaavat hiuksensa ja käyttävät pitkiä housuja kuin miehet. Meidän saarnaajamme eivät nouse ylös ja kerro heille siitä. Perkeleen-riivaamat! Se oli le-gio, joka repi vaatteet pois päältä. Kuka on tämä ulvova perkele?

352. Kuka on tarpeeksi voimakas? Minkä kaltainen kirkkokunta on kykenevä voittamaan hänet, joka kulkee ylös ja alas näiden kirkkokuntien hautakivien kautta huutaen,”Ihmeiden päivät ovat ohitse, ja me emme tarvitse Pyhää Henkeä.”???

353. Ja kuka voi kesyttää tuon perkeleen? JUMALA! Me emme voi tehdä sitä kirkkokunnilla. Me emme voi tehdä sitä kirkollisilla voimilla. Mutta erään kerran siellä oli Ääni, joka teki sen, aamen, joka kesytti nuo perkeleet, pannen

Kun hän oli vahva, hän ei voinut tehdä yhtään mitään, mutta kun hän oli tullut heikoksi, hän tuli voimakkaaksi. Kyllä vaani

340. Oi, Jumalan sotasuunnitelma on ottaa tyhjiä inhimillisiä astioita ja ravistella maailmaa heidän kanssaan. Kuten Helluntaina, mitä Hän teki? Se otti heiltä kymmenen päivää tulla kokonaan tyhjennetyiksi. Mutta he olivat kaikki siellä astiat ylöspäin käännettyinä, ja Jumala otti Itsensä ja täytti heidät. Siinä kaikki! Hän vuodatti Itsensä heihin ja he ravistelivat maailmaa.

341. Siitä on tarve tänään. Se on mitä me tarvitsemme tänään, tyhjiä astioita, niin että Jumala voi täyttää heidät. ... Minun täytyy mennä tässä nyt paljon ohitse. Jumala ei voi käyttää heitä niinkauan kuin he jo ovat täytettyjä. Jos te olette täynnä teologista koulutusta, ei Jumala voi käyttää teitä. Jumalalla täytyy olla tyhjiä astioita, niin että Hän voi täyttää heidät.

342. Elia ei sanonut, ”Mene ja hae astioita ja lainaa paljon öljyä, niin me katsomme voisimmeko saada hyvän myyntihinnan siitä, niin että sinä saisit vähän voittoa ja voisit maksaa takaisin naapureillesi.” Hän sanoi, ”Mene ja hae tyhjiä astioita. Se on kaikki mitä tarvitset.”

343. Se on miten se oli Helluntaina. Heillä oli tyhjät astiat niin että Jumala voi täyttää heidät. Veli, tämä päivä vaatii sitä. Tänä päivänä täytyy olla niin. Meillä on joko se, tai me kuolemme. Minä tulen nyt lopettamaan, kuunnelkaa! Meillä täytyy olla se, tai me kuolemme.

344. Nämä suuret kirkolliset koneistot joita meillä on, suuret seurakunta moottorit ovat karstoittuneet ja ne nakuttavat hengellisesti. Minä uskon että kampistartissa on vika. Jokin on mennyt vikaan. He käyttävät väärän laatuista pensiiniä, ja se on kokonaan karstoittunut. He käyttävät seminaarikokemusta Pyhän Hengen asemesta.

345. Meidän maamme suuret herätykset, meidän suuret miehemme, meidän parantamis kampanjamme, ne ovat kaikki epäonnistuneet. Me tiedämme että niin on. Katsokaa meidän uljasta evankelistaamme, Billy Grahamia, joka on kulkenut maata ristiin rastiin ja edes takaisin. Mitä hyötyä siitä on ollut? Oral Roberts, parantamis kampanjoineen kaikkialla, ja se on tulossa vain pahemmaksi koko ajan.

346. Koska siinä ovat kaikki Baptistit, Presbyteerit, Helluntailaiset ja kaikki nämä toiset erilaiset orkanisaatiot tulleet yhteen. Mitä se on? Se on valtavan suuri kirkollinen moottori, jonka Jumala on täyttänyt karstalla teitä varten. Se vain köhii, ”Köh,” jump, jump, jump, ”köh,” jump, jump, jump, hieman siellä ja täällä. Se on loppu. Se on kulunut loppuun. Pensiini loppui ja te kaadoitte vettä sen tilalle. Kaikki on mennyttä. Tyhjät renkaan molemmilla puolilla. Me olemme kauhistuttavassa tilassa. Kirkollinen moottori on pysähtynyt.

koolla yhdessä, sekä Protestantteja että Katolisia; sanoen joitakin rukouksia, ja rukoillen joitakin rukouksia ja tehden joitakin rukouksia ja niin edelleen. He olisivat aivan yhtä hyvin voineet olla kokoontumatta, se ei ole minkään arvoista Jumalan silmissä.

66. Jos tulen arvostelevalaksi, niin antakaa minulle anteeksi. Mutta teidän täytyy painaa asia syvälle. Näettehän? Teidän täytyy saada se osumaan naulankantaan.

67. Ja mitä hyvää se teki? Ei mitään. Eikä se tule koskaan tekemäänkään, ennenkuin jokainen henkilö joka väittää olevansa Kristitty, tulee unohtamaan oman kykynsä ja luovuttamaan itsensä Jumalalle.

68. Sitten Jumala voi saavuttaa tarkoituksensa lähettämällä...ei herätystä, vaan veli, se mitä Hänen on tarve lähettää ensin on tappaminen, kyllä, niin että me voimme herätä henkiin. Teidän täytyy kuolla ennenkuin te voitte syntyä uudelleen. Jumala tarvitsee meidän oman minämme tappamista. Tämä Tabernaakkeli tarvitsee tappamista ja minä sen kanssa. Kaikki me tarvitsemme tappamista, niin että meidät voidaan herättää uudessa elämässä, uuteen toivoon, uuteen kokemukseen! Me tarvitsemme ensimmäiseksi päivän murehtimista varten.

69. Me tarvitsemme antautumista Hengelle, sensijaan että me olemme niin paljon riippuvaiset koulutuksesta ja ohjelmistamme ja kampanjoistamme ja kaikesta mitä meillä on. Me olemme riippuvaisia niin ja niin monen saarnaajan yhteistyöstä. Me asetamme määrän, ”Jos meillä ei ole niin montaa, niin sitten me emme tule tekemään sitä. Me emme halua mennä kaupunkiin ilman sitä.” Ja sitten tehdessämme niin, me teemme sen valtavan suureksi koneistoksi jossa on paljon karstaa.

70. Niinpä meidän täytyy jättää pois inhimilliset kyvyt. Meidän täytyy tulla paikalle missä me voimme luovuttaa sielumme ja elämämme, olimmepa me kotiäiti, maanviljelijä, mekaanikko tai mitä me olemmekin, meidän täytyy antautua täydellisesti Jumalalle ja tietää että ”me emme ole yhtään mitään.” Sitten sallikaa Jumalan aloittaa siitä. Sitten Hän alkaa liikkua, tekemään työtään. Ja se sisältää meistä joka ainoan. Se on asia mitä meidän täytyy tehdä.

71. Historia todistaa nyt, että Jumala aina valitsi sen mikä ”ei ole mitään” tulemaan Hänelle ”joksikin.” Jumala ottaa henkilön joka ei ole yhtään mitään.

72. Tänään teidän on parasta olla lähestymättä kaupunkia pitääksenne kokouksia, ellei teillä ole hyvää teologista taustaa. Mutta jos teillä on valtava tausta suuren koulutuksen kanssa tänäpäivänä, te voitte mennä kaupunkiin ja saada yhteistoimintaa ja pitää suuren kokouksen.

Se on kokous niinkuin kaikki muutkin, mutta mitä hyvää se saa aikaan? Te saatte nämä pienet tytöt ja pojat tulemaan alttarille jauhaen purukumia, ja naiset ja miehet menevät sinne vain saadakseen sanoa että he “menivät alttarille”, minkä jälkeen he menevät erilliseen huoneeseen saamaan ohjeita ja tulevat takaisin ulos tullakseen pirskoitelluiksi tai upotetuiksi tai mitä hyvänsä heillä onkin, ja vuosi sen jälkeen....

73. Yksi meidän suurista evankelistoistamme sanoi, että hän olisi onnellinen jos hän voisi tietää voivansa pelastaa kymmenen prosenttia yhden vuoden käännynnäistään. Kun sen tulisi olla niin, että jos hänellä olisi tuhannen käännynnäistä, niin seuraavana vuonna niitä tulisi olla kymmenen tuhatta. Näettekö, me kadotamme päämäärän, me kadotamme tarkoituksen.

74. Jotkut meistä rakennamme sen järjelliselle ymmärrykselle, “Oh”, tämä tietää-sen-kaiken, tämä mies on koulutettu oppinut. Meidän tulisi kouluttaa ja opettaa ihmiset.”

75. Seuraava taas rakentaa tunnekuohuille, vapisemiselle, itkemiselle, huutamiselle, Hengessä tanssimiselle tai jollekin ulospäin näkyvälle tunne eläymykselle. Ja se on aivan ylitä pahaa kuin koulutuskin! Jos Perkele ei voi saada teitä tällä laidalla, tulee hän puskemaan teidät pois tuolta laidalta.

76. Mutta miten se tulee olla on se, että teillä ei ole yhtään mitään mistä te voitte olla riippuvaiset itsessänne, tai mitään mitä te voitte tehdä, ainoastaan luovuttakaa heikkoutenne täydellisesti ja kokonaan Jumalalle, ja sanokaa,”Tässä minä olen.” Teillä ei ole mitään, ei mitään kykyä mihin te voitte luottaa!

77. Tutkikaa taaksepäin kautta Kirjoitusten, niinkuin minulla on Raamatunpaikkoja kirjoitettuna tänne, joihin viittaa. Kautta Kirjoitusten me voimme nähdä että Jumala aina käytti sitä mikä ei mitään ollut tulemaan joksikin Hänelle. Hän ottaa aina nuo, jotka maailma on hyljännyt, nuo jotka nykyaikainen ajanjakso on hyljännyt, ja senkaltaiset Hän on valinnut käyttöönsä.

78. Ajatelkaa apostoleja. Ajatelkaa Pietaria, kalastajaa, jolla ei ollut tarpeeksi koulutusta kirjoittaa omaa nimeään. Johannes, tietämätön ja koulunkäymätön. Nuo miehet! Hän ohitti ylhäiset ja koulutetut papit ja niiden päivien kuuluisuudet, oppineet ja seurakunnan jäsenet, jotka ajattelivat olevansa jotakin, ja valitsi nuo jotka eivät mitään olleet, ja käytti heitä

79. Nyt kuitenkin siitä mikä jotakin on voi tulla yksi Hänen ihmisistään, ja Jumala voi käyt tää heitä, jos he ovat valmiit unohtamaan että he ovat joku. Jos te olette valmiit unohtamaan olevanne joku, ja tulette joksikin joka ei mitään

332. Hän sanoi,”Minä tiedän kieltäneeni Hänet. Minä kielsin Hänet Pilatuksen ollessa läsnä. Minä kielsin Hänet silloin kun tuo pieni nainen tuli luokseni ja sanoi,’Etkö sinä ole yksi heistä?’ ‘EN!’ Ja minä jopa kirosin.” Oi, hän oli kurjassa tilassa. Hän oli kieltänyt Hänet. Hän oli nähnyt Jeesuksen seisovan siellä ja katsovan häntä, kun kukko kiekui. Hän -oli lähtenyt ulos. Oi, hän oli niin lannistunut ja sanoi,”Miksi minun vielä tulisi elää?”

333. Ja senjälkeen hän sanoi,”Minä luulen että alan jälleen kalastamaan. En voi saarnata enää, joten minä menen ja alan jälleen kalastajaksi.” Hän oli heitellyt verkkojaan koko pitkän yön, eikä hänellä ollut yhtään kalaa. Ja hän oli heikossa hetkessä, hänellä ei ollut yhtään mitään, hän oli lannistunut ja hänen kykynsä lopussa.

334. Hän ajatteli olevansa suuri mies, leikatessaan ylipapin pojalta korvan pois sillä tavalla. Hän ajatteli olevansa suuri kaveri, tiedättehän, hän oli oppinut jotakin. Mutta hän ei tiennyt yhtään mitään! Hänen täytyi unohtaa kaikki siitä.

335. Ja siellä hän oli sanoen,”Yhden asian minä tiedän, minä olen kalastaja. Minä voin yhä saada elatukseni kalastuksesta.” Hän heitti verkkoa koko yön, eikä saanut mitään. Oi, miten lannistavaa! Joka kerta vetäessään sen ylös, se oli vain tyhjä verkko. Ja hän oli niin lannistunut! Hän oli heikoimmalla kohdallaan ja sanoi,”Minusta tuntuu että voisin aivan hyvin hypätä pois tästä veneestä. Minä en kuitenkaan ole minkään arvoinen.”

Hän kysyi,”Oletteko saaneet yhtään kalaa, lapset?”

336. Hän katsoi rannalle ja siellä seisoi mies. Hän sanoi,”Ei, me olemme työskennelleet koko yön, emmekä ole saaneet mitään. Ja minä ajattelin olevani kalastaja.”

“Oletko se sinä, Siimon?”

337. “Kyllä. Olen työskennellyt koko yön saamatta mitään. Meillä ei ole kalaakaan.” Hän sanoi, “Heitä verkkosi toiselle puolelle.”

338. “Mitä?” “Toiselle puolelleko? Mehän olemme tehneet niin!” “Heitä se toiselle puolelle.”

339. Hän heitti verkkonsa ulos ja alkoi vetää. ...ja sitten hän tuli voimakkaaksi. Hän sieppasi vanhan kalastustakkinsa ja kietoi sen ympärilleen ja sanoi,”Veljet, Hän Se on!”

Ja hän oli ennen heitä rannalla vaikka he soutivat niin nopeasti kuin voivat. Hän voitti heidät uimalla kalastustakki päällään, ollen rannalla ennen heitä. Miksi? Hän oli voimakas.

324. Hän ajatteli sen olevan hautausmaan hoitajan, ja hän sanoi, ”Oi, he ovat vieneet pois...” Hän oli niin heikko ettei hän voinut edes kääntyä ympäri. Hän sanoi, ”Olen ollut ylhäällä nyt kaikki nämä kolme päivää ja yötä. Seisoin katselemassa ristiinnaulitsemista, minä tarkkailin omaa Rakastani, ja minä tiedän että Hän oli Jumalan Poika. Minä tiedän että Hän oli! Ja kuitenkin he...” (Katsellen toiseen suuntaan, ja Jeesuksen seistessä hänen takanaan.) ”Ja he veivät Hänet pois ja ristiinnaulitsivat Hänet. Minä näin Hänen nostavan kuolleen ylös haudasta. Minä näin Hänen tekevän ihmeitä ja ihmeitä. Ja minä tiedän että Pyhä Henki... Jumala tuntee sydämeni, että minä olin viaton kaikkeen, ja Pyhä Henki antoi minulle tuon Vauvan ilman että tunsin miestä. Kuinka tiedankään että se on totta! Ja minä näin Hänet häpäistävän, he riisuivat Hänet ja löivät Häntä ja ripustivat Hänet sinne ylös. Hän kuoli kauhistuttavim-man kuoleman. Minä rakastan Häntä, enkä välitä mitä he ovat tehneet Hänelle. Minä kuitenkin haluan haudata Hänet. Haluan antaa Hänelle oikean hautauksen, ja nyt he ovat vieneet Hänet pois. Päiviä ja päiviä minun sydämeni on särkynyt ja nyt vain seison tässä tilassa. Minä en tiedä mitä he ovat tehneet Herralleni.”

325. Hän sanoi, ”Maria.” Ja silloin hän oli voimakas. Aamen! ”Mene ja kerro Minun opetus-lapsilleni, että Minä tulen kohtaamaan heidät Galileassa.”

326. Heikkouksissaan heidät tehtiin voimakkaiksi. Kun te olette heikko, niin se on milloin teistä tulee voimakas.

327. Pietari, senjälkeen kun hän oli ollut kalastamassa.... hänen ammattinaan oli kalastaminen. Minä tavallani pidän hänen ammatistaan. Niinpä hän oli ollut siellä kalastamassa, kokonaan lannistuneena, tietäen kieltäneensä Kristuksen. Oi! Hän oli kuullut tuon profeetan sanovan, ”Pietari, sanotko sinä rakastavasi Minua?”

328. Hän sanoi, ”Oi Herra, Sinä tiedät että rakastan Sinua.” ”Minä raksatan Sinua. Minä ole valmis kuolemaan Sinun puolestasi.”

329. Hän sanoi, ”Pietari, sinä luulet tarkoittavasi sitä, mutta ennenkuin kukko laulaa, sinä olet kieltävä Minut kolmesti. Näetkös, sinä tulet kieltämään Minut kolmesti ennen kukon laulua.”

330. Ja sitten hän oli nähnyt sen tapahtuvan, kun hän seisoi siellä ja sanoi, ”Minä en tunne Häntä. Ei, minä en tiedä mitään noista Helluntailaisista tuolla.”

331. Ei ole vielä aika lopettaa saarnaamista, se on vain minun kelloni joka on saanut kohta

uksen Minä tiedän että minun tulisi lopettaa nyt, mutta minä en voi lopettaa juuri nyt koska minun täytyy päästä loppuun tämän kanssa.

ole, niin silloin Jumala voi käyttää teitä ja tehdä teistä jonkun. Mutta teidän täytyy unohtaa että te olette niin tärkeitä.

80. Monet meistä tekevät sellaista elämässämme. Jotkut ihmiset, niin pian kuin he tulevat Kristityiksi, he tulevat ylpeiksi ja välinpitämättömiksi, kyllä vaan, ja he ottavat aivan

vastakkaisen polun. He menevät taaksepäin sensijaan että menisivät eteenpäin. Mitä enemmän

te voitte panna pois itsestänne, sitä enemmän teillä on tilaa Pyhän Hengen tulla sisälle.

81. Kuten Elia käski Joosafatia ja heitä, hän sanoi, ”Kaivakaa tämä paikka täyteen kuoppia.

Ja mitä syvemmälle te kaivatte, sitä enemmän teillä on tilaa vedelle.” Ja mitä enemmän me

voimme heittää pois itsestämme, omaa roskaamme, omia kykyjämme, sitä enemmän siellä tulee

olemaan tilaa Jumalan Pyhän Hengen täytettäväksi; kunhan me vain voimme tehdä sen.

82. Paavali, josta me juuri luimme täällä 2. Kor. Kirjeessä, me voimme todeta että tämä mies oli suuri mies. Hän oli oppinut, suuri mies. Mutta hänen täytyi unohtaa kaikki mitä hän tiesi, voidakseen tulla tuntemaan Kristuksen.

83. Tulen lukemaan tässä Kirjoituksista, niin että te voitte lukea sen minun kanssani. Menen I.Kor. 2. lukuun ja 1. jakeeseen hetkeksi, ja lukekaamme tästä mitä Paavali, tuo suuri koulutettu mies sanoo itsestään, siitä mitä hänen täytyi tehdä. I.Kor. 2. luku alkaen 1. jakeesta. Kuunnelkaa tätä oppinutta.

84. Tämä mies oli koulutettu. Hän saattoi puhua lähes kaikkia kieliä mitä maailmassa oli. Hänen täytyi ylpeillä siitä. Hänet kasvatettiin jyrkän lahkon, Fariseusten alaisuudessa ja hänen isänsä oli Fariseus. Myöhemmin hän oli ”Farisealainen Farisealaisista,” ja se merkitsee että hän oli ehdottomasti jyrkin Fariseuksista. Hän oli suuri mies. Ja hänellä oli vaikutusvaltaa ja hän oli älykäs.

85. Hänen isänsä oli kouluttanut hänet maan parhaan opettajan, Gamalielin alaisuudessa, joka tuohon aikaan oli kaikkien koulujen kaikkein ylhäisin opettaja. Paavalista tuli sen tyyppinen mies. Hän oppi jokaisen kielen. Hän oppi psykologiaa. Hän oppi kaikki erilaiset asiat ollakseen oppinut sillä tavalla. Ja hän opiskeli kovasti tullakseen papiksi suurten miesten kanssa. Ja hän raateli Seurakuntaa.

86. Kuunnelkaa tätä samaa miestä, kaiken tämän koulutuksen kanssa, senjälkeen kun hän oli vastaanottanut Kristuksen. Kuunnelkaa mitä hän sanoi. Kuinka väkevä ja suuri hän olikin, hänen täytyi unohtaa se. Hänen täytyi tulla käsittämään ettei hän voinut olla riippuvainen itsestään. Hänen täytyi käsittää että kaikki koulutus mitä hänellä oli koskaan ollut, se hänen täytyi unohtaa, kaikki se mitä varten hänet oli koulutettu. Kuunnelkaa häntä nyt:

Ja minä, veljet, kun minä tulin teidän tykönnne, en tullut erinomaisen puheen tai viisauden kanssa...(Huomaatteko?)... julistamaan teille Jumalan todistusta.

(Minä en tullut teidän tykönnne sanoen,”No niin, minä olen Tohtori Saul, siitä-ja-siitä koulusta, ja minä kuulun tämän kirkkokunnan suurimpaan lahkoon.” Minä en tullut teidän luoksenne sillä tavalla.)

Sillä olin päättänyt olla tuntematta yhtään mitään teidän keskuudessanne, paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna.

87. Siinä se on, kuunnelkaahan tuonkaltaisen miehen todistusta:

(Olin päättänyt olla tietämättä mitään teidän kyvyistänne. Minä tiedän että teissä ei ole yhtään mitään, ja olen vain päättänyt tuntea yhden asian, nähdäkseni sen teissä, ja se on Jeesus Kristus, ja Hänetkin ristiinnaulittuna Kaikki mitä minä tulen tunnistamaan on ristiinnaulittu Pelastaja teidän keskuu-

88. Kuunnelkaa häntä: Ja minä olin teidän kanssanne... (suuruudessako? vaan missä?)...

heikkoudessa, ja pelossa, ja paljossa vavistuksessa.

89. Voitteko kuvitella sitä miehestä joka on Fariseus Fariseuksista, opettaja opettajista, miehestä joka oli harjoitettu lapsuudesta alkaen olemaan saarnaaja, olemaan kaunopuheinen mies. Voitteko kuvitella sellaisen terävä-älyisen, loistavan miehen tulevan Korinttolaisten kaltaisen ihmis-luokan eteen, ja sanovan,” Minä olin teidän kanssanne heikkoudessa, ja pelossa ja paljossa vavistuksessa”?? Mies joka käänsi maailman ylös-alaisin, suurin koskaan tunnettu lähetys-saarnaaja, tunnusti että hän “tuli heikkoudessa,” eikä niinkuin koulutettu oppinut, vaan “heikkoudessa, ja pelossa,” ettei hän vain astuisi pois Polulta jossakin. “Paljossa vavistuksessa,” koska hän ei voinut luottaa omiin kykyihinsä.

90. Syy siihen miksi hän oli “pelossa,” ei ollut se että hän olisi pelännyt jotakin, vaan hän pelkäsi ettei hän jollakin tavalla miellyttäisi Jumalaa, niin ettei hän sekoittaisi omia kykyjään yhteen Sen kanssa tai jotakin mitä hän oli oppinut. Hän sanoi heille, että,”Minä en tullut teidän tykönnne puheen erinomaisuuden kanssa (Minä tulin teidän tykönnne “peläten” että minä voisin

Hengen varjostaneen hänet ja hän tiesi synnyttäneensä tämän Lapsen. Se oli Jumalan Lapsi. Hän oli nähnyt Hänen tekonsa, ja nähnyt kuinka heikoimmalla hetkellä...

319. Ja siellä Jeesus oli seissyt pahaa vastaan, seissyt noita orkanisaatioita vastaan, seissyt noita Fariseuksia vastaan; ja tuli heikoksi ja alisti Itsensä kuolemaan, kuollen niinkuin syntinen Ristillä, kantaen meidän syntimme. Psalmit ja profeetat olivat satoja vuosia aikaisemmin sanoneet nuo Sanat, ja he uskoivat heitä, ja lainasivat noita Sanoja, ja Hän sanoi nuo samat Sanat Golgatalla, eivätkä he voineet nähdä sitä.

320. “Jumalani, Jumalani,” sanoi Daavid, “miksi Sinä hylkäsit Minut?” Psalmi 22, “Kaikki Minun luuni tuijottavat Minua, eikä yhtäkään niistä ole rikottu. He nyökyttävät päätään ja sanovat, ‘Hän pelasti toisia, Itseään Hän ei voi palastaa.’” Ja kaikki profeettojen puhumat asiat olivat siellä! Ja Jeesus, kuollessaan piti kiinni tuosta Sanasta, alistaen Itsensä, Jumala, Immanuel, tuli niin heikoksi että Hän alisti Itsensä kuolemalle ja haudalle ja Sielunsa helvetille. Se oli heikkous! Mutta tuosta täydellisestä antautumisesta, Hän tuli esiin tuona Pääsiäis aamuna, aloittaen tiensä alhaisimmasta.

321. Hän oli Korkein, ja Hän tuli alhaisimmaksi. Hän tuli alhaisimpien ihmisten luo ja alhaisimpaan kaupunkiin. Ja pienin mies kaupungissa katsoi alaspäin Häneen. Sieltä Hän meni kuolemaan ja kuolemasta hautaan ja haudasta helvettiin; alhaisimpaan mitä voi olla, alhaisimpaan helvettiin mitä voidaan ajatella, Hän meni sinne.

322. Mutta sitten sieltä, Jumala alkoi nostaa Häntä ylös. Paratiisin kautta, ja sieltä hautaan, ja haudasta Kirkkauteen, niin Korkealle, että Hänen täytyy katsoa alaspäin nähdäkseen Taivaan. Hän korotti Valtaistuimensa Taivaaseen!

323. Tuo pieni särkynytsydäminen äiti seisoi siellä tietämättä tätä, hän sanoi,”He ovat vieneet pois minun Herrani, enkä tiedä minne.” Se oli hänen heikoin hetkensä mitä hänellä kos-kaan oli ollut. Hänen Herransa oli poissa. He olivat ristiinnaulinneet Hänet ja ripustaneet Hänet alastomana sinne noiden ihmisten eteen; puhkaisseet keihäällä Hänen kylkensä, ja veri oli vuotanut ja hän oli kuullut Hänen huutavan Ristillä, ja nähnyt koko maan vapisevan ja koko taivaiden julistavan että Hän oli kuollut. He ottivat Hänet alas jäykkänä ja kylmänä ja panivat Hänet hautaan. Hän ajatteli,”Viimeinen kunnianosoitus jota voin osoittaa rakasta Lasta kohtaan on tulla ja balsamoida Hänet, ja nyt he ovat vieneet Hänet pois.” Ja hän seisoi siellä itkemässä, tuo pieni äiti seisoi siellä itkemässä ja sopertelemassa. Oi, se oli

“Miksi itket sinä nainen?” kuului Ääni hänen takaaltansa.

uskon Sen koko sydämeistäni!” Jumala tulee huolehtimaan loppu tipoista, se tullaan täyttämään, “Te tulette täytetyiksi Pyhällä Hengellä.”

311. Heillä oli viisi pientä keksiä ja kaksi kalaa. Niinpä mitä he tekisivät? He tulivat ja sanoivat, ”Tämä on kaikki mitä voimme kerätä yhteen. Me olemme kykyjemme päässä. Me emme voi löytää yhtään palasta leipää lisää mistään, kenelläkään ei ole sitä. Ja tämä pieni poika oli ehkä tuona päivänä mennyt “oravakouluun”, jääden pois koulusta luvatta ja mennyt sinne alas kalastamaan. Me otimme hänet mukaamme tuolta joelta ja hän tuli mukaan kuuntelemaan, ja hänellä on niitä viisi.” Kiitos Jumalalle tuosta pienestä pojasta! He sanoivat, ”Ainoa asia mitä meillä on elämän ylläpitämiseksi on tämä pienen pieni tippa tässä.”

312. Jeesus sanoi, ”Se on tarpeeksi. Tuokaa ne tänne.” Huomaatteko? “Tuokaa ne tänne, antajaa ne Minulle. Antakaa Minulle tuo pieni tippa, niin Minä huolehdiin lopusta. Alkakaas te nyt jakaa sitä, kun Minä annan teille tästä tipasta.”

313. Ja ottakoon jokainen teistä tipan Apt.2:38, tänä aamuna, sydämessänne, ja siitä eteenpäin vain tarkatkaa kuinka Hän alkaa murtaa Elämän Leipää teille. Tehkää parannus, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi, ja sitten nähkää eikö Pyhä Henki tulekin sisälle ja ala tiputtamaan t ä t ä ja tiputtamaan t u o t a, ja tiputtamaan sinne ja tiputtamaan tänne, ja tulee olemaan Pyhällä Hengellä täytyminen! Oikein!

314. Teidän ei tarvitse mennä seminaareihin. Teidän ei tarvitse olla älykäs. Ainoa asia mitä teidän täytyy tehdä, on tulla tuntemaan että te ette ole yhtään mitään. Sallikaa Jumalan saada ote teihin, ja Hän tulee huolehtimaan lopusta.

315. Hyvä on, silloin tuo ääni sanoi, “Tuokaa ne tänne.” Se on mitä Jumala haluaa tänä aamuna, tuokaa Hänelle joukko tyhjiä astioita. Hän tulee huolehtimaan lopusta. Kyllä vaan.

316. Sokea Bartimeus istui siellä portilla ryysyissään ja paleltuen, oi, se oli hänen heikoin hetkensä, kun hän kuuli Äänen sanovan, ”Tuokaa hänet tänne.” Se on oikein, joskus se on teidän heikoin hetkenne.

317. Siellä oli Maria haudalla, sydän särkyneenä, hänen lapsensa, hänen poikansa oli tapettu ja kaikki toivo oli mennyt. Ja hän meni sinne balsamoidakseen Hänet, eikä edes Hänen ruumistaan ollut siellä. Ja hän kuuli Äänen sanovan, ”Miksi sinä itket, nainen?”

318. Hän sanoi, ”He ovat vieneet pois minun Herrani. Ja minä...” Pikku raukka, hänen Lapsensu oli häväisty; he olivat riisuneet Hänet ilko-alasti ja ripustaneet Hänet sinne Ristille, ja ristiinnaulinneet Hänet sinne, senjälkeen kun Hän oli väittänyt olevansa Messias, senjälkeen kun hän tiesi Pyhän

tulla sillä tavalla), ja minä tulin tuntematta mitään muuta kuin Kristuksen, ja Hänet ristiinnaulittuna.”

Ja minä tulin teidän tykönnne pelossa, ja heikkoudessa, ja paljossa vavistuksessa.

Ja minun puheeni ja saarnani eivät olleet miehen viisauden houkuttelevien sanojen kanssa, vaan Hengen ja voiman osoittamisessa:

91. Kuunnelkaa tätä miestä joka oli soturi joka oli riisunut itsensä. Aamen! Jos on jotakin jota meidän koulumme tarvitsevat tänään, jos on mitään mitä seurakuntamme tarvitsevat tänään, niin se on että te riisutte itsenne omista ajatuksistanne ja omista kyvyistänne. Riisukaa itsenne Jumalan edessä, ettette yrittäisi tehdä jotakin itsessänne.

92. Toivon sen menevän syvälle meihin sekä täällä että niihin jotka kuuntelevat nauhaa, että teidän on tultava sellaiseksi joka ei ole yhtään mitään. Ei joksikin tietää-sen-kaiken, eikä suureksi “joksikin,” vaan meidän on oltava “ei mitään.” Teidän täytyy tulla tomuksi. Teidän täytyy tulla sille paikalle että te tiedätte, että te ette ole yhtään mitään. Ja älkääkö koskaan nousko sen yläpuolelle, sillä niin pian kuin te nousette sen yläpuolelle, te nousette Jumalan yläpuolelle. Teidän täytyy pitää itsenne tomussa ja tiellä Damaskukseen. Teidän täytyy pitää itsenne kurkoittelemasta korkeita. Ja se koskee kaikkia kaikkialla, sekä täällä että nauhan kuuntelijoita.

93. “Minun puheeni,” hän sanoi, “eivät olleet miehen, ja miehen viisauden houkuttelevissa sanoissa, vaan voiman Hengen osoittamisessa.”

94. Tarkatkaa nyt! Minkä vuoksi, Paavali? Miksi sinä tekisit niin? Voina!

Ette teidän uskonne ei seisoi miehen viisaudessa, vaan Jumalan voimassa.

95. Oh, mikä saarnaaja! Hän etsi Jumalaa sanoen, ”Jumala, minä olen heikko, enkä tiedä mitä tehdä. Minä rukoulen Sinua, Jumala, että Sinä ottaisit heikkouteni ja nämä asiat pois minusta, niin että minä voisin olla voimakkaampi.”

96. Jumala puhui hänelle takaisin, sanoen, “Paavali, Minun voimani on tehty täydelliseksi sinun heikkoudessasi.”

97. Senjälkeen Paavali sanoi, ”Kun minä olen heikko, silloin minä olen väkevä.” Kyllä vaan! Ja hän sanoi, ”Minä tulen kerskaamaan heikkouksissani. Minä kiitan Jumalaa että olen saanut sen kaiken ulos itsestäni. Ja kun minä saan kaiken ulos itsestäni, silloin Jumala voi tulla sisälle. Mutta niin kauan kuin minulla on jotakin itsestäni jäljellä, ei Jumala voi tulla sisälle.

98. Siinä se on, me tukahdutamme Hänet ulos. Me ajamme Hänet pois... Köyhimmästä rikkainpaan, ja pienimmästä suurimpaan, me pidämme Jumalan ulkona elämästämme oman itsemme vuoksi.

99. Olen usein sanonut että,”Suurin vihollinen mitä minulla on, on William Branham.” Hän on se joka tulee Jumalan tielle. Hän on se joka tulee laiskaksi. Hän on se joka tulee joskus sille paikalle, että hän ajattelee voivansa tehdä jotakin, ja tehdessään niin hän työntää Jumalan kokonaan ulos kuvasta. Mutta kun voin päästä eroon tuosta miehestä, kun voin päästä sille paikalle että hän on poissa tieltä, niin silloin Jumala voi tulla ja tehdä asioita joista William Branham ei tiedä yhtään mitään.

100. Se on milloin Jumala voi käyttää teitä. Se on milloin Hän voi käyttää ketä tahansa teistä. Hän voi käyttää ketä tahansa, kun me pääsemme pois tieltä. Mutta niin kauan kuin me itse olemme tiellä, se ei tapahdu. Hyvä on.

101. Nyt me näemme että tämä suuri mies, Paavali, oli ruhtinas saarnaajien joukossa. Kaikki kirkkokunnat kunnioittivat häntä. Hän oli mies joka voi mennä kaupunkiin ja pitää kokouksen missä tahansa. Minkä vuoksi? Hänellä oli valtakirjansa! Hän oli niin suuri, ja niin päättä nyt hävittää kaikki pienet heikot ihmiset, että hän sai valtuudet ylimmäiseltä papilta, korkeimmalta arvovallalta, sitoa jokainen noista Kristityistä. Hänellä oli poliittinen valta seurakunnaltaan, sitoa heidät kaikki! Ui, hän oli voimakas! Hän saattoi sitoa Kristityt ja heittää heidät vankilaan, koska he eivät olleet yhtä mieltä hänen kanssaan hänen teologisesta opistaan, Fariseusten ja Saddukeusten opista. Hän vangitsi Kristittyjä.

102. Mutta huomatakseni, hänen täytyi itsensä tulla sidotuksi, niin että hän voi kadottaa voimansa ja arvovaltansa. Hän tuli sidotuksi itse, kadottaakseen sen voiman joka hänellä oli sitoa. Hänen täytyi kadottaa se mitä hän oli, voidakseen olla sidottu.

103. Jumala ohittaa ylhäiset! Hän ohitti papit. Hän ohitti nuo jotka olivat ylpeitä. Ja Hän valitsi Paavalin, tämän suuren miehen, Hän pani hänet lankeamaan maan tomuun ja tekemään niitä asioita joita nuo muutkin tekivät. Hän pani hänet toimimaan samalla tavalla kuin nuokin joita hän oli vanginnut. Hän sitoi Paavalin Jumalan Hemgellä, vapauttaakseen hänet siitä vallasta joka hänellä oli sitoakseen Kristittyjä. Yrittäkääpä kertoa minulle ettei Jumala tiedä mitä Hän tekee. Jumala otti pois hänen voimansa, jotta hän kadottaisi otteensa.

104. Kuinka monia saarnaajia Jumala voisi käyttää tänä aamuna, jos he vain sallisivat Juma

lan sitoa heidät Hänen Sanansa ja Hänen voimansa kanssa, ja vapauttaa heidät noiden kirkko

Hän sanoi, “Ei ole tarve tehdä sitä. Ruokkikaa te heidät.”

304. Voin kuvitella heidän keräävän yhteen kaiken mitä heillä oli, ja kun he olivat saaneet kaiken yhteen, he sanoivat,”No niin, me olemme käyneet läpi koko leirin, eikä meillä ole penniäkään rahaa, joten me emme voi pitää tuota kampanjaa.” Näettekö te? “Me keräsimme kaiken yhteen ja kaikki mitä me voimme löytää oli vain viisi pientä keksiä ja kaksi pientä kalaa,” aivan niinkuin Daavidin kohdalla oli siellä erämaassa. “Se on kaikki mitä meillä on. Se on kaikki mitä voimme löytää. Me olemme tiemme päässä. Me emme voi tehdä mitään muuta, Johannes Pietari sanoi,”Se on kaikki mitä me voimme tehdä. Me olemme tiemme päässä. Se on kaikki ruokatavara mitä meillä on.”

305. Voisin ottaa yhden pienen Raamatunpaikan, Apt.2:38, ja se on kaikki mitä me tarvitsemme vain totella Sitä. Teidän ei tarvitse opiskella seminaareissa kaikkea sitä ja tätä, ainoastaan ottakaa Tämä. Kyllä, ainoastaan ottakaa Tämä, ja se on kaikki mitä te tarvitsette, “Tehkää parannus, joka ainoa teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi, ja te tulette täytetyiksi Öljyllä.” Huomaatteko? Vain tyhjentytystä, ja valmistautukaa Sitä varten, se on kaikki mitä te tarvitsette. Kaatakaa vain tippa sisälle ja katselkaa kuinka se täyttyy.

306. Te tiedätte että siinä astiassa oli tuskin yhtä tippaa kutakin astiaa kohden. Hän ehkä käytti sormeaan ja tipautti tipan tällä tavalla kuhunkin niistä, ja katsottuaan sitä uudelleen, se oli täynnä. Hän vain tipautti sen sinne ja se oli kaikki mitä tarvittiin, kos-se oli siunattua öljyä.

307. Älkää ottako jotakin seminaarikokemusta. Ottakaa Jumalan Sana ja tipauttakaa Se sinne, ja katsokaa kuinka se tulee täyttymään.

308. Sanotte, “Minkälainen tippa meidän täytyy valmistaa? Ehkä me voimme ottaa jotakin Psal meistä.”

309. Ottakaa se mitä minä sanoin teille,”Tehkää parannus, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ja te tulette täytetyiksi tuosta Tipasta.” Tarvitaan vain yksi Tippa sitä, ja te tulette täyttymään tuosta Tipasta. Se on tuo Tippa joka Pietari käytti Helluntai Päivänä. Se on tuo Tippa jota Paavali käytti. Se on tuo Tippa jota kaikki opetuslapset käyttivät Loppu siitä tullaan lisäämään, senjälkeen kun te vain otatte tuon Tipan ja seuraatte sen lävitse, niin kaikki tulee olemaan hyvin.

310. Tulkaa heikoiksi! Tulkaa tyhjiksi! Tyhjentakaa kaikki pois, ja senjälkeen se tulee tippumaan, ja Jumala tulee tekemään lopun tiputtamisen. Te teette vain sen. Te tipahdatte vain polvilleenne ja vastaanotatte sen koko sydämeistanne. Tipahtakaa sydämeenne juuri nyt ja sanokaa,”Jumala, minä

muuta kuin tämä pieni astia öljyä. Se ei ollut kovin paljon, hän oli tullut tiensä päähän.

Elia kysyi häneltä, “Mitä sinulla on talossasi?”

Hän vastasi, ”Vähän öljyä astiassa.”

Hän sanoi, “Mene ja lainaa naapureiltasi paljon ruukkuja.”

297. Katsokaahan, hän valmistautui ennenkuin se edes tapahtui. Valmistautukaa! Daavid kuuli tuon äänen silkkiäispuussa. Elia näki kämmenenkokoisien pilven ja sanoi, ”Minä kuulen sateen runsauden äänen.” Jos Jumala voi vain löytää joitakin tyhjiä astioita! Kyllä vaan. Hän sanoi, ”Täytä talo niillä.” Aamen!

298. Näettekö mitä Jumala haluaa? Jumalalla täytyy olla tyhjiä astioita. Kuunnelkaa! Meilä on ollut niin paljon oppia, niin paljon kirkollista hölynpölyä, että olemme tien päässä. On vain yksi asia jäljellä, kääntyä Jumalan ja Hänen Sanansa puoleen. Ja jos tulette tekemään sen, niin hankkikaa tyhjiä astioita. Ottakaa kaikki Methodistit, Helluntailaiset ja Bap tistit ulos niistä, ja antakaa niiden olla vain astioita, ja asettakaa ne sisälle huoneeseen. Ja sitten ottakaa tämä Astia, ja alkakaa kaataa, aamen, alkakaa vain kaataa.

299. Tuolia naisella oli tarpeeksi pitämään huolen hänestä ja hänen lapsistaan ja maksamaan pois kaikki velat. Miksi? Miksi? Koska hän pyhitti sen vähän mitä hänellä oli Jumalalle, seuraten tuon profeetan sanaa, ja hänen kohdallaan päättyivät asiat hyvin.

300. Jumala, lähetä meille profeetta joka tulee ottamaan Jumalan Sanan, eikä mitään muuta, vaan hankkimaan tyhjiä astioita. Jos Jumala vain voi löytää tyhjiä astioita, ja ottaa Jumalan Sanan ja vuodattaa Sen sisälle tuohon henkilöön.

301. Ei niinkuin jotkut sanovat, ”Oi, minä vapisin kun vastaanotin Sen. Minä puhuin kielillä kun vastaanotin Sen. Minä tanssin Hengessä.” Unohtakaa se, näettehän, unohtakaa se!

302. Pysykää vain siellä kunnes Se tulee, siinä kaikki, kunnes astia on täynnä. Siinä se on. Sillä tavalla te teette sen. Kyllä vaan, voi Sen yksinkertaisuutta! “Astiat täytettiin,” kuinka voisimmekaan puhua siitä!

303. Nuo opetuslapset hämääntyivät eräänä päivänä kun Jeesus sanoi heille, ”Täällä on viisituhatta ihmistä, ja he ovat nälänsissä ja nälissään.” Oi, voisin pysytellä siinä toisen tunnin. “Viisi tuhatta nälissään,” siellä on satoja miljoonia jotka näkevät nälkää!

He sanoivat, “Lähetä heidät pois.”

kuntien ja orkanisaatioiden voimasta. Kuinka monet vilpittömät ihmiset tässä kaupungissa tänä

aamuna, jotka käyvät näissä suurissa orkanisaatioiden seurakunnissa, kuinka monet Hän voisi

täyttää Pyhällä Hengellä, ja sytyttää tämän maan tuleen Evankeliumin ja voiman kanssa, jos he vain vapauttaisivat itsensä siitä voimasta joka heillä on, ja olisivat Hänen Henkensä sitomia, ollakseen kuten Paavali oli, rakkauden orja Jumalalle.

105. Jumala otti Paavalin ja teki hänestä orjan, sitoen hänet Itseensä, ja lähetti hänet Pakanoiden tykö joita hän vihasi. Mutta te näette että hänet täytyi vapauttaa kirkollisesta voimastaan, tullakseen sidotuksi Jumalan voimaan. Hänen täytyi kadottaa voimansa, ja tulla heikoksi ja joksikin joka ei ole mitään, voidakseen vastaanottaa Jumalan voiman, ja ollakseen sidottu Jumalaan, ja tehdäkseen mitä Jumala halusi hänen tekevän.

106. Tämä on se mitä meidän täytyy tehdä tänään. Tämä on mitä minä tarvitsen. Tämä on mitä jokainen mies tarvitsee, kadottaa itsensä, kadottaa kykynsä, ja kadottaa sen mitä hän on, jotta ta hän voisi täydellisesti antautua Pyhälle Hengelle. Kotiäiti tarvitsee sitä. Koulupoika tarvitsee sitä, ja jopa meidän pienet lapsemme tarvitsevat sitä.

107. Eräs määrätty pikkupoika tässä yhtenä päivänä, meni ja sai vanhimman sisarensa kirjoittamaan hänelle hänen läksynsä nopeasti, ja ulos tultuaan hän sanoi toisille pikkupojille, “Oh, nuo probleemat olivat helppoja.” Näettehän, heitä melkein opetetaan pettämään.

108. Kuinka paljon parempi se olisi... Ja nuo ihmiset ovat pylviä seurakunnassa. Kuinka paljon parempi se olisikaan, jos isä aamiaispöydässä sanoisi, ”Johnilla tulee olemaan kokeet tänään. Oi Jumala, ole Johnin kanssa! Auta Johnia! Hän pyysi minulta petihuoneesta tänä aamuna sanoen, ”Isä, rukoile minun puolestani tänään, kun minulla on tänään kokeet. Rukoile minun puolestani.”

109. Minä haluan että minun poikani saa mieluummin rehellisen nollan kokeissa, kuin kympin lunttaamalla. Kyllä vaan! Meillä on tarve kadottaa itsemme ja olla kokonaan riippuvaiset Jumalan voimasta.

110. No niin, “sidottu.” Jumala kulkee ylhäisten ohitse ja ottaa heikkouden. Jumala menee noiden ohitse jotka ajattelevat olevansa jotakin, ottaakseen jonkun joka ei tiedä yhtään mitään, voidakseen työskennellä Hänen tarkoituksensa heidän elämässään. Se on mitä me saamme.

111. Jumala sanoi Paavalille,” Minun voimani on täydellinen sinun heikkoudessasi. Minun voimani tulee täydellisemmäksi, sinun tullessasi heikommaksi. Mitä enemmän sinä voit antautua Minulle, sitä enemmän Minä voin käyttää sinua. Mitä enemmän sinä voit unohtaa oman koulutuksesi ja kirkkokuntasi ja omat asiasi, ja antautua Minulle, sitä enemmän Minä voin käyttää sinua. Koska sinun tullessasi heikoksi, Minä tulen tekemään Oman tarkoitukseni voimakkaaksi.”

112. Jumala voi tehdä heikkouden voimaksi! Tänä on syy miksi Hän aina tekee sen. Kun Hän valitsi opetuslapsensa, niin kuka olisi voinut ajatella...

113. Hänen Oman Poikansa nöyryys, kun Hän syntyi tallissa, lantaisessa ladossa, navetassa, jossa Hän oli kapaloituna! Näettekö, Hän olisi voinut tulla paltsin kautta. Hän olisi voinut tulla alas Taivaan käytäviä, Enkelien kunniavartion kanssa. Mutta Hän valitsi tehdä Kristukse esimerkiksi meitä varten, ja Hän toi Hänet nöyryydessä.

114. Hän ei kouluttanut Häntä tämän maailman kouluissa, vaan Hän koulutti Hänet Omalla voimallaan, niin että Hän voi täysin antautua, ei miesten ajatuksille, eikä maailman voimalle, vaan luovuttaa Itsensä Jumalan voimalle.

115. Ja se on mitä me olemme tänään, me luovutamme itsemme tänään näille suurille kirkkokun-nallisille valloillemme. Me annamme periksi kirkkokunnalle, mitä sillä on sanottavana, ja mitä he sanovat siitä. Mutta se on vastoin Jumalan tahtoa. Meidän täytyy antaa periksi Jumalan Hengelle, ja mennä minne Henki käskee mennä. Kyllä. Niin on.

116. Jumalan sotilaat, tai mieluimminkin “sankarit,” joista me juuri luimme Heb. 11:34 :

....voimistuivat heikkoudesta

117. Heidän täytyi tulla heikoiksi ennenkuin he voivat tulla vahvoiksi. Heikkouksistaan heidät tehtiin voimakkaiksi. Te jotka kirjoitatte Raamatunpaikat muistiin, se on Heb.11:34.

118. Tässä on jotakin lohduttamaan meitä. Tässä on jotakin joka rohkaisee meitä. Heikkoudesta ja nöyryydestä Jumala valitsee ihmiset, rakentaakseen heistä Hänen Valtakuntansa. Jos me koskaan pääsemme Taivaaseen, jos me milloinkaan seisomme Jumalan Läsnäolossa, Hänen Seurakuntansa kanssa, niin me tulemme seisomaan ihmis-joukossa, joka on heikko ja hyljätty ja maailman ulos heittämä, ja jotka eivät-tiedä-mitään.

119. Eikö olekin outoa että Jumala vertaa meitä lampaisiin? Lammas on kaikkein avuttomin asia mitä on olemassa. Ei ole mitään niin itsepoulustus-kyvyttöntä kuin lammas. Kaniini voi juosta, orava voi kiivetä puuhun, koira voi

290. Nyt meidän täytyy lopettaa hetken kuluttua, mutta minulla on vielä muutamia asioita jotka haluan sanoa tässä, muutamia Raamatunpaikkoja ja muistiinpanoja.

291. Kuinka oli tuon leskinaisen kanssa jolla oli vain kourallinen jauhoja? Hän oli tullut heikoimmilleen, hän oli mahdollisesti kuolemassa nälkään. Hänellä ei ollut jauhoja. Hän ei voinut mennä lainaamaan keneltäkään, koska kenelläkään muulla ei myöskään ollut. Mutta hän tuli tuolle paikalle. Hän oli suuri uskovainen, hänen miehensä oli ollut suuri Jumalan mies. Ja hän oli leski, lapsen kanssa. Ja hänellä oli vain kourallinen jauhoja, mutta se oli tarpeeksi, se oli kaikki mitä hän tarvitsi; vihkiytyneenä Jumalan käsissä, hän eli kourallisella jauhoja kolme vuotta ja kuusi kuukautta. Hän oli tullut heikoksi.

292. Hän meni ulos tuona aamuna noutamaan kaksi keppiä, pannakseen ne yhteen. Näettehän, nuo kaksi keppiä olivat Risti. Hän sanoi,”Minä noudan kaksi keppiä.” Hän ei sanonut,”noudan sylillisen,” vaan vain kaksi tikkua. Siinä se on. Näettekö symbolin?

293. Ja entisaikaan sytytettiin tuli panemalla kaksi runkoa ristiin, ja sytyttämällä se keskeltä. Kun minä leiriydyn vuoristossa yöaikaan, niin välttyäkseni paleltumasta, minä panen yhden rungon’ näin päin ja toisen näin päin, ja yön aikana minä vain työnnän niiden päitä yhteen ja ne palavat loppuun, aivan niinkuin teidän tullessanne ristin kautta.

294. “Minulla on kaksi keppiä, ja minä tulen leipomaan tästä kourallisesta jauhoja pienen kakun itseäni ja poikaani varten. Me syömme sen ja kuolemaan.” Hän oli todella heikossa tilassa, eikö vaan? Ja hän kääntyi ympäri mennäkseen takaisin sisälle. Oi, tuota kuumaa aamua! Oli ollut niin kauan ilman sadetta. Ei ollut vettä, ja ihmiset kirkuivat ja olivat kuolemassa kaikkialla; ei ollut mistä lainata, mitään ei ollut tehtävissä. Hän oli tiensä päässä. Hän oli heikkoudessansa. Hän sanoi, “Minä tulen leipomaan sen itselleni ja pojalleni, ja sitten me syömme sen ja kuolemme.” Niinpä hän kääntyi ympäri mennäkseen...

295. “Hetkinen vain!” Hän katsoi taakseen. Ja tuo vanha karvanaama oli siellä portilla ja sanoi,”Mene ja tee pieni kakku ensin minulle, ja tuo se minulle.” OH! “Nouda minulle vähän vettä ja pala leipää, sillä NÄIN SANOO HERRA!” Oi, se sai sen aikaan. Se vähäinen mitä hänellä oli, hän pyhitti sen Jumalalle. Se oli tarpeeksi ruokkimaan hänet lopun aikaa. Kyllä. Näettehän, kun hän oli heikko, niin silloin hän oli voimakas.

296. Eräällä taas oli astia ja vähän öljyä siinä. Eikä tällä naisella ollut mitään, ja hänen kaksi poikaansa tulisi myymään orjuuteen. Hänellä ei ollut mitään

tulemuksesta. Yksi heistä sanoi, ”Vuoret hyppivät kuin pienet oinaat Toinen sanoi, ”Puut taputtavat käsiään.” Yksi sanoi, ”Kaikki matalat paikat korotetaan ja korkeat paikat alennetaan.” Oh, mikä päivä!

286. Oletteko koskaan kuvitelleet Profeettojen Koulua ja heidän järjellistä käsitystään siitä? Oi, heillä oli se kaikki niin klassillisesti! Mutta kun se tapahtui, niin korvesta tuli esiin saarnaaja joka ei ollut käynyt päivääkään koulua elämässään, ja mahdollisesti hänen

Kielioppinsa oli yhtä huono. Hänen isänsä oli pappi, mutta Jumala vei hänet pois siitä. Me puhuimme siitä opettaessamme viime sunnuntaina) Hän ei sallinut hänen sekoittua niiden Kirkkokuntien kanssa, vaan vei hänet ulos korpeen, kouluttaakseen hänet Itse. Se on senkaltaisen, joka tulee pysymään Jumalan Sanan kanssa.

287. Tullessaan ulos erämaasta hän oli noin kolmekymmentä vuotias. Voin kuvitella hänet siellä, musta sekainen parta kasvoillaan ja palanen lampaannahkaa vyötäisillään, seisomassa polviaan myöden mudassa ja sanomassa, ”Minä olen se josta profeetta Jesaja puhui.” Ja kun jotkut kirkkokunnista tulivat sinne, hän sanoi, ”Älkää ajatelko sanovanne itseksenne, ‘Meillä on tätä ja tuota,’ sillä Jumala kykenee näistä kivistä herättämään lapset Aabrahamille! “ Miksi? Hänellä oli NAIN SANOO HERRA! Hänellä oli Sanoma. Jumala ennusti että iän oli tulossa. Ja hän tuli sellaisessa yksinkertaisuudessa, että se meni heidän päitensä ylitse.

288. Kun Jeesus tuli, Hän sanoi, ”Mitä te menitte sinne ulos nähdäksenne, älykästä puhujaako, joka voidaan muuttaa Methodistista Baptistiksi, tai Baptistista Presbyteriksi, tai Presby-ieristä Helluntailaiseksi, tai Helluntailaisesta joksikin muuksi? Menittekö te katsomaan ruokoa jota mikä tahansa tuuli heiluttaa? Ei Johannes!” Hän kysyi, ”Menittekö te sinne ulos nähdäksenne miehen hienoihin vaatteihin puettuna? Ne ovat kuningasten palatseissa, senkaltaiset saarnaajat. Mutta mitä te menitte nähdäksenne, profeettaako? “ Ja Hän sanoi, ”Hän oli enemmän kuin profeetta!”

289. Johannes oli enemmän kuin profeetta. Ja katsokaa, hän tuli nöyremmin kuin kukaan heistä. Mutta hän oli enemmän kuin profeetta. Tiedättekö te mitä Johannes oli? Hän oli liiton sanansaattaja. Varmasti hän oli sitä. Hän meni profeetan ohitse. Profeetta on näkijä, joka näkee asioita. Johannes myös näki, mutta hän oli enemmän kuin sitä. Hän oli liiton sanansaattaja. Jeesus sanoi, ”Tämä on hän josta on sanottu, ‘Minä tulen lähettämään sanansaattajani Kasvojesi edellä.’” Se on mitä hän oli, liiton sanansaattaja. Varmasti!

Se yksinkertainen tapa miten hän tuli, sokaisi älykkään.

purra, leijona voi repiä, hevonen voi potkaista, ja lintu voi lentää, mutta lammas seisoo avuttomana.

120. Ja sillä tavalla Jumala haluaa meidät. Kun me käsitämme että me olemme täydellisesti riittämättömät, niin Jumala ottaa tuon henkilön ja alkaa muovata Häntä Itseään tuohon henkilöön; pannen hänen kätensä tekemään mitä Jumala haluaa hänen käsiensä tekemään, pannen hänen huulensa puhumaan mitä Jumalan huulet puhuisivat; koska ne eivät ole hänen omansa, vaan Jumalan. Hän alkaa rakentamaan luonnetta, Hän alkaa ottaa tätä heikkoutta ja valmistaa Hänen Omaa Itseään.

121. Hän tuo meidät tänne maan päälle... Me olemme koulutettuja ja me olemme älykkäitä. Oletteko koskaan huomioineet noita sukuhaaroja? Kun me otamme esimerkiksi Aabelin, jonka tilalle tuli Seet. Seetin sukuhaara jatkuu alas Nooan aikaan, ja kaikki he olivat vain nöyriä maanviljelijöitä. Mutta Kainin lapset olivat älykkäitä, ovelia, koulutettuja, suuria miehiä, rakentajia ja ammattimiehiä.

122. Mutta Jumalan puoli oli heikkoa ja nöyrää. Se on kuinka Jumala käytti heitä. Se antaa Jumalalle tilaisuuden. Jumalan tie päästä meihin on se että me olemme heikkoja. Silloin meistä tulee jotakin. Tämä antaa rohkeutta tietenkin, koska Jumalan Koko Valtakunta rakentuu tämänkaltaisista ihmisistä. Sitten kun teistä tulee sen kaltaisia, te olette Hänen Valtakunnassaan.

123. Meidän kohdallamme ei ole niin, että me olisimme liian heikkoja, vaan me olemme liian vahvoja. Me olemme yksinkertaisesti liian voimakkaita, siinä kaikki. Kysymys on siitä, että -me olemme liian kova-päisiä. Kyllä, me olemme liian voimakkaita omassa päässämme. Me tiedämme liian paljon. Jumala haluaa saada sen ulos meistä. Kyllä, me olemme liian voimakkaita, liian vahvoja antautuaksemme Hänelle. Sensijaan me ajattelemme,” No niin, minulla on tarpeeksi järkeä tietääkseni!”

124. Olin ihmeissäni muutama yö sitten äidin ollessa sairaana ja sairaalassa. Siellä viereisessä huoneessa oli pieni nainen... Ja jos tämä pikku rouva on täällä, niin anna minulle anteeksi, sisar. Se oli pieni Kentuckylais-tyttö, ja kysymys oli hänen anopistaan. Olin puhumassa hänelle tuona yönä, vaimoni ja minä olimme siellä noin kello yhdeltä yöllä. Ja hänen miehensä oli mennyt pitkälleen lattialle ja nukahtanut; tämä nainen sanoi, ”Painukaa ulos täältä! Sinusta ei kuitenkaan ole mitään hyötyä äidillesi.” Ja hän ajoi hänen miehensä ulos huoneesta, koska hän makasi juuri oviaukossa, niin etteivät hoitajat eivätkä ketkään voineet päästä sisälle, hänen vain kuorsatessaan lattialla. Niinpä tämä nainen herätti hänet ja ajoi hänet ulos.

125. Ja hän alkoi puhumaan siellä. Ja minä aloin puhumaan hänelle Herrasta ja niin edelleen. Ja hän sanoi,”Kaikki mitä koskaan olen tuntenut oli väärävirtainen kuokka tupakka pellolla, aamuvarhaisesta hakatessani pois rikkaruohoja.” “Mutta minä voin sanoa sinulle, että isä lähetti meidät joka ainoan kouluun, eikä meillä vielääkään ole järkeä.”

Minä ajattelin,”Ehkäpä juuri se onkin syynä siihen.”

126. Näettehän, teidän täytyy pitää maailman asiat poissa itsestänne. Minä en kannata tietämättömyyttä, ei se sitä ole, mutta minä ajattelen sitä kun te tulette sille paikalle, että te luulette tietävänne niin paljon kunnes kukaan muu ei tiedä yhtään mitään siitä. Teidän tietonne on hyvä niin kauan kuin se ei sekaannu Jumalan lupausten kanssa.

127. Meitä hallitsee viisi aistia, ja nuo viisi aistia, (näkö, kuulo, maku, tunto ja hajua) ovat kovasti hienoja, elleivät ne sekaannu Uskon aistin kanssa. Sitten kun ne nousevat Uskoa vastaan...Ja kuinka te voitte tietää kumpi on oikea? Koska Usko tulee aina olemaan samaa mieltä Sanan kanssa. Ja sitten jos teidän uskonne on vastoin Sanaa, tai te ajattelette niin, niin silloin teillä ei ole Uskoa. Teillä on teko-usko. Teidän täytyy ylpeillä aisteissanne, tai oppineisuudesta jonka te olette oppineet, tai jotakin muuta. Mutta kun te pääsette pois siitä ja olette täysin riippuvaiset Uskosta, ja oikeanlaatuinen Usko taas ei voi rakentua kuin ainoastaan Jumalan Sanalle.

128. Eräs lääkäri sanoi kerran minulle,”Billy, minä uskon että nuo ihmiset... Jos sinä käskisit heitä menemään ja koskettamaan tuota paalua tai puuta, ja he uskoisivat tulewansa terveiksi, niin he paranisivat aivan samalla tavalla.”

129. Minä sanoin, “Ei niin. Niin ei voi tapahtua, tohtori, sillä on yksi asia, ja se on se, että nuo ihmiset tietävät että se on vain paalu. He tietävät ettei tuossa paalussa ole mitään voimaa.”

130. Mutta kuka tahansa mies joka on mieleltään tasapainossa, tietää että se on elävän Jumalan Sana, jonka päälle minä voin perustaa uskoni ja tietää että Se on NAIN SANOO HERRA! Ja jos joku on vastoin Sitä, niin silloin minä en usko aistejani. Ei, vaan minä jätän sen omiin oloihinsa. Menkää eteenpäi toisen aistinne, Uskon aistin kanssa.

131. Hyvä on, Jumala ottaa nuo ihmiset tehdäkseen... Kun he eivät ole yhtään mitään, he tulevat antautumaan Hänelle.

132. D.L. Moody Chicagosta, hän oli Bostonista kotoisin ja hän oli ammatiltaan suutari, pienen pieni mies, täysin riittämätön, eikä hän ollut riippuvainen itsestään. Ottakaapa nyt nämä suuret koulut joita heillä on, tuo Moodyn Koulu siellä, jos Dwight Moody voisi nousta ylös jälleen ja nähdä

278. Kun hän oli heikko, silloin hän tuli voimakkaaksi. Kyllä vaan, hän ravisteli taivaita niin ettei se sataisi. Se on milloin hänestä tuli voimakas, kun hän oli menettänyt seurakuntansa ja menettänyt kaiken mitä hänellä oli. Mutta hän pysyi Jumalan Sanan kanssa, ja sitten hänellä oli voima sulkea taivaat.

279. Kun Jaakob oli menettänyt kaikki voimansa, antoi Jumala hänelle voiman tulla prinssiksi

280. Kun Paavali oli kadottanut koulutuksensa ja kaiken oman teologiansa, teki Jumala hänet lähetyssaarnaajaksi Pakanoille.

281. Kun Mooses oli kadottanut kaikki omat kykynsä ja tullut heikoksi, Jumala teki hänet voimakkaaksi ja lähetti hänet Egyptiin Hengen voimassa, kahdeksankymmentä vuotta; parta riippuen, vaimo muulin selässä istuen poika sylissä, ja keppi kädessään hän meni alas ja voitti Egyptin. Kyllä. Näettehän? Ei armeija takanaan, niinkuin hän olisi halunnut mennä, vaan Hengen voimassa. Aamen!

Kun te olette heikko silloin te olette voimakas.

282. Kävelen alas tietä, hän ei änkyttänyt eikä kompastellut, vaan käveli suoraan Aahabin

läsnäoloon ja sanoi,”Minulla on Herran Sana.” Aahab sanoi, “Sinä olet se joka aiheutat har

mia Israelille.”

283. Hän sanoi Aahabille,”Sinä olet se joka aiheuttaa harmia Israelille.” Kyllä vaan. Oi, veli! “Tuo esiin ne älykkäät papit joita sinulla on täällä, ja katsokaamme kuka on Jumala.” Siinä se on teille. “Kiivetään ylös Karmelin vuorelle, ja annetaan tuon Jumalan joka vastasi Helluntaina vastata jälleen. Katsokaamme josko Jumala yhä on sama Jumala, josko Jeesus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.” Hän tuli pois vuorelta, ja hänellä oli Sanoma. Kyllä. Hän tuli todella heikoksi ja menetti kaiken ennenkuin hän teki sen. Hänen täytyi tulla heikoksi ennenkuin hän voi tulla voimakkaaksi.

284. Se on Evankeliumin yksinkertaisuus joka saa ihmiset ymmälle. He yrittävät tehdä Siitä jonkinlaisen suuren älyllisen asian, kun se on yksinkertaisuudessa. Mutta Jumala käyttää työkalunaan nöyryyttä, heikkoutta ja yksinkertaisuutta, tehdäkseen työnsä niiden kanssa. Se on vain työkalu Jumalan kädessä.

285. Kristuksen edelläjuoksijan, Johannes Kastajan Sanoma oli niin yksinkertainen, että Se meni ihmisten päiden ylitse. Kuunnelkaa hetkinen. (Toivon etten pidä teitä liian pitkään seistessänne täällä seinien ympärillä.) Katsokaa Johannesta, kun... Kaikki profeetat oli-vat todistaneet Messiaan

‘NÄIN SANOO HERRA! Ei edes kaste lankea Taivaasta ennenkuin minä kutsun sitä.’”

Oi, niin! Hän vei hänet vuoren harjalle ja näytti hänelle jotakin!

273. Oi, voin nähdä hänet kävelemässä alas vuorelta tuona aamuna mennessään Samariaan.

Hänessä ei ollut paljonkaan nähtävää, varmastikaan ei, tuon kaljun pään kiiltäessä auringossa, harmaiden hiusten ja parran riippuessa hänen kasvojensa ympärillä ja palanen lampaannahkaa kiedottuna ympärilleen. Raamattu sanoo että hän oli “karvainen,” yltä päältä karvainen, voin kuvitella hänen näyttäneen melko sotkuiselta; tuo pieni keppi kädessään ja noiden pienten vanhojen silmien katsoessa suoraan taivasta kohden, hänen kävellessään siellä tiellä. Arvelen hänen liikkuneen kuin kuusitoistavuotias, vaikka hän oli kahdeksankymmenen. Tässä hän tuli kävellen tietä suoraan alas Samariaan. Veli, silloin hänet oli tehty voimakkaaksi heikko udessansa, “Minun voimani on riittävä. Älä ole huolissasi noista orkanisaatioista, Elia. Älä murehdi niitä, sillä Minun voimani on kaikki mitä sinä tarvitset.”

274. Muistan kuinka seisoin kerran erään suuren pyhäkön lähellä, ja sanoin, “Herra, saisin

hävetä jos he tulisivat minun toimistooni.”

Hän sanoi, ”Minä olen sinun Osasi. Näethän, Minä olen sinun Osasi.”

275. “Heikkoudessa Minun voimani on väkevä. (Paavali tai Elia tai kuka tahansa te olettekin)

Minun täydellinen Tahtoni tulee tehdyksi, kun te menette pois tieltä. Silloin sinun heikko

udessasi Minä olen voimakas. Minä Se olen! Minä olen Voimakas joka tulee sisälle ja täyttää.”

276. Voin nähdä hänet kävelemässä suoraan alas tuota Samarian tietä, noiden pienten vanhojen silmien näyttäessä seilaisit a, pojat, jonkinlainen puolihymy kasvoillaan. Veli hän käveli suoraan sinne Aahabin läsnäol oon. Hän ei sammaltanut eikä änkyttänyt, Ei, Ei! Tuon vanhan luisevan rinnan sisällä sykki sydän jossa asui Pyhä Henki. Kyllä, todellakin! Hän käveli alas tuota tietä ja meni suoraan Aahabin eteen ja sanoi, ”Ei edes kaste tule lankeamaan ennenkuin minä kutsun sitä.”

277. Hän tömäytti jalkaansa maahan, kääntyi ympäri, ja takaisin ylös korpeen hän painui. Jumala sanoi, ”Se oli hyvin tehty, Elia, tulehan tänne ylös, Minä olen käskenyt korppeja ruokkimaan sinua nyt, ja sinä saat istua täällä ylhäällä jonkun aikaa.”

tuon koulun, niin ensimmäinen asia mitä Moody tulisi tekemään olisi päästä eroon tuosta koulusta.

133. Jos Martin Luther voisi nousta ylös, niin ensimmäinen asia mitä hän tekisi, olisi päästä eroon Lutherin orkanisaatiosta. John Wesley tekisi samoin. Nuo miehet eivät koskaan perustaneet noita orkanisaatioita, vaan sen tekivät nuo miehet jotka seurasivat heitä.

134. Paavali ei koskaan orkanisoinut yhtään seurakuntaa, koska hän itse sanoi, että, “Minun poismenoni jälkeen, tulevat monetteidän omasta joukostanne nousemaan esiin teidän keskuudessanne, ja puhumaan vääristeltyjä asioita.” Se tapahtui sata-tai kaksisataa vuotta Paavalin kuoleman jälkeen, että he muodostivat Katolisen seurakunnan, tuon ensimmäisen orkanisaation.

135. Miehet nousivat esiin! Se oli Moodyn kuoleman jälkeen, kun he perustivat Moodyn Koulun; Wesley'n kuoleman jälkeen kun he muodostivat Wesley'n kirkon; Lutherin kuoleman jälkeen he muodostivat Lutherin kirkon. Jumala lähettää sankarit; ja heidän jälkeensä he rakentavat ne.

136. Ei ihme että Jeesus sanoi, ”Te valkeaksi kalkitut seinät!” Hän sanoi, ”Te koristatte profeettojen hautoja, ja juuri te olette ne jotka panitte heidät sinne!”

137. Näitä suuria miehiä nousee esiin, ja senjälkeen he rakentavat muistomerkin heille. Aivan kuten Daavid, joka “Palveli Jumalaa hyvin omassa sukupolvessaan.” Niinpä sillä tavalla se tulee tehdä. Antakaa orkanisaatioiden ja muiden asioiden pysyä poissa teistä.

138. Moody, pieni vanha suutari, hän oli heikko. Hän oli esimerkki heikkoudesta. Hänellä ei ollut ensinkään koulutusta, ja hänen kielioppinsa oli niin kurjaa, että se oli hirvittävää. Kerran eräs mies tuli hänen luokseen ja sanoi, ”Herra Moody, sinun kielioppisi on kurjinta mitä koskaan elämässäni olen kuullut.”

139. Hän vastasi, ”Minä voitan sieluja tietämättömyyteni kanssa, mitä sinä teet sinun koulutuksesi kanssa?” Minun mielestäni se oli hyvä vastaus. Varmasti oli!

140. Ja nyt, tullaksenne tuon koulun jäseneksi, teidän täytyy ehdottomasti olla kiilloitettu oppinut. (Eräs veli sanoo, ”He käänsivät sen ympäri!)) Kyllä, he “käänsivät sen ympäri,” se on oikein, mennen suoraan takaisin toiseen suuntaan.

141. Se on mitä ihmiset tekevät. Niinkuin sanoin sanomani alussa, että sensijaan että Kristityt nöyryyttäisivät itsensä ja tyhjentäisivät itsensä löytääkseen enemmän tilaa Jumalalle, he yrittävät rakentaa itseään ylöspäin

koti-tekoisessa tiedossa, tai jonkun teknillisen koulun tiedossa, joka ajaa heidät kauemmaksi pois Jumalasta, kuin mitä he olivat alkaessaan.

142. Tämä on se mitä minä ajattelen näistä keinotekoisista alttarikutsuista. Te tuotte hänet sisälle, ja seuraavalla kerralla se on kymmenen kertaa vaikeampaa saada heidät takaisin jälleen. Antakaa hänen istua ja kuunnella, kunnes Jumala tekee jotakin hänelle! Ja sitten antakaa hänen tulla ja tunnustaa se, ja nousta ylös huutaen avuksi Herrab Nimeä. Niin se on.

143. Pankaa merkille Moody, joka oli heikko koulutuksessa, heikko puheessa, hänen vikistessä nenänsä kautta. Luin juuri hänen historiaansa, ja siinä sanottiin että, ”Hän vikisi nenänsä kautta, nenävian vuoksi.” Fyysillisesti hän oli pieni kaljupäinen mies, parta riippuen alhaalla; pienen pieni, lyhyt kaveri. Fyysillisesti hän oli fyysillinen raunio. Niinpä hänellä ei ollut mitään muuta kuin jatkuvasti heikkouksia. Mutta Jumala käytti häntä ravistelemaan maailmaan hänen päivinään!

144. Erään kerran reportteri, (minä luin siitä), meni hänen kokoukseensa tehdäkseen artikkelin siitä minkälainen tämä mies oli, tämä suuri mies Moody.

145. Missä on tuo pieni katkaisija, josta voitte kääntää nauhat pois? Tämäkö se on? Minun täytyy pysäyttää se tässä.

146. Moody oli suuri mies. Hän oli hieno mies. Ja niinpä hän voi vetää ihmisten mielenkiinnon puoleensa, ja pitää heidät kuin lumottuina. Niinpä tämä reportteri meni kokoukseen tehdäkseen reportaashin siitä minkälainen suuri rakentaja...

147. Kuten tuo reportteri, joka jokin aika sitten meni reporttoimaan eräästä toisesta suuresta evankelistasta, sanoi, ”Tuo mies on kaunopuheinen. Hän on Jumaluusopin Tohtori. Hänen kielioppinsa on parasta mitä koskaan olen kuullut. Hän saa otteen ihmisiin psykologiallaan. Hän voi pitää ihmiset lumouksessaan.”

148. ”Dwight Moody,” tämä reportteri kirjoitti, ”minä en näe mikä hänessä kiinnostaisi ketään. Ensiksikin, hän on niin ruma kuin vain voi olla. Ja seuraava asia on että hän on fyy-sillinen raunio. Seuraava asia on,” hän sanoi, ”että hänellä ei ole mitään koulutusta. Hänen kielioppinsa on kurjinta mitä olen kuullut!” Ja hän sanoi, ”Hän vinkuu ja sihisee saarnatessaan.” Hän sanoi, ”Enkä minä näe Dwight Moodyssä mitään, mikä voisi vetää puoleensa kenenkään mielenkiinnon.”

149. Herra Moody sai tuon artikkelin luettavakseen. Hän luki sen, ja nauraa myhäillen itsekseen, hän sanoi, ”Tietenkään ei; se on Jumala. Varmasti! Ihmiset eivät tule nähdäkseen Dwight Moodya, he tulevat nähdäkseen Jumalan.

pukeudu kirkonmiehen tavalla, papilliseen kaapuun kuten minulla on (hänen hattunsa, tiedättehän, lieri ylhäällä edessä ja kaulus ympäri käännettynä.) Hän on erilainen mies. Hän on jotenkin omituinen kaveri.”

267. Voin kuvitella joidenkin suurten kaverien sanovan, ”Tiedätkö mitä? Hän on neurootikko. Kyllä vaan, hänhän elelee yksinään tuolla korvessa, pysytellen enimmän osan ajastaan siellä metsissä, ja sitten hän tulee palanen lampaannahkaa kiedottuna ympärilleen. Voi sentään! ja sitten hän tuomitsee nuo naiset! En ole koskaan nähnyt mitään tuonkaltaista. Älkää olko yhtään missään tekemisissä hänen kanssaan! Älkää olko yhteistyössä!”

268. Saarnaaja yhdistys on ollut koolla yhdessä, ja tiedättehän, sanoneet, ”Älköön kukaan teistä olko missään tekemisissä...Antakaa hänen olla, hän on lopulta tuleva loppuunsa. Antakaa hänen huutaa ulos omat aivonsa, siinä kaikki. Jättäkää hänet yksikseen.”

269. Mutta vanha Elia vaelsi totisena Jumalan kanssa, pysyen oikein Sanan kanssa. Heillä saattoi olla pieni kokous siellä alhaalla, ja hän katsoi kuulijakunnan ylitse ja sanoi, ”Te kaikki Iisebelit!”

270. ”Oh, miten hän rohkenee! Minä en tule enää koskaan kuuntelemaan tuota miestä! En koskaan, minä en halua tuollaista!”

271. Se ei pysäyttänyt häntä, hän pysyi juuri siellä kaikesta huolimatta. Kun hän oli menettänyt seurakuntansa, kun kaikki kirkkokunnat olivat kääntyneet häntä vastaan, niin se oli silloin kun hän oli tullut heikoksi kun hän sanoi, ”Minä yksin olen jäljellä, ja he etsivät tappaakseen minut.” Sanoi, ”He ampuisivat minut, jos he vain voisivat tehdä sen joutumatta vastaamaan siitä.” Ah-hah. Näettehän? ”He etsivät minun elämäni. Ja minä olen ainoa joka olen jäljellä, Herra, mitä minä voin tehdä?”

272. Se oli silloin, kun hän oli tullut heikoksi (kuitenkin seisten totisena, ja tunnustaen heikkoutensa), kun Jumala sanoi, ”Tule ylös vuorelle, niin Minä tulen antamaan sinulle uuden sanoman. Minä tulen lähettämään sinulle uuden sanoman nyt. Minä olen jo käkenyt sinua, Mene ja tuomitse nämä asiat,” nyt Minä tulen lähettämään sinut takaisin jonkun kanssa, todistaakseni että Se oli oikein. Sinä olet tehnyt hyvän työsn, Elia. Sinä sanoit heille maan Ensimmäisestä Naisesta, ja kaikesta siitä mitä he ovat tehneet. Sinä tuomitsit Aahabin ja kaikki hänen nykyaikaiset asiansa ja kaikki nämä nykyaikaiset seurakunnat, ja me sanoimme noille saarnaajille minne he kuuluvat. Sinä olit esimerkiksi. Sinä seisoi siellä ilman mitään apua, ilman mitään orkanisaatiota tai muuta sellaista takanasi, mutta sinä seisoi Minun Sanani kanssa. Nyt minä tulen antamaan sinulle jotakin. Mene sinne alas ja sano tuolle tekopyhälle,

260. Muistakaa, Jumala ottaa aina poisheitetyt, jotka eivät mitään ole, ja sitten Hän tekee heistä jotakin Itseään varten. Hän ei ehkä tiedä sitä tässä elämässä, mutta se tulee olemaan tulevassa elämässä; näettehän, se se on jotakin.

261. Hän antoi hänelle HAIN SANOO HERRAN, miksi? Koska hän pysyi Sanan kanssa. Hänellä oli oikea Sanoma. Jumala antoi hänelle näyn. Lopuilla heistä ei ollut mitään näkyä. Huomaatteko? Hänellä oli näky. Miksi? Koska hän pysyi Sanan kanssa. Se on missä me näemme merkkejä ja ihmeitä. Toiset saavat sen näyttämään Siltä, mutta hän pysyi Sanan kanssa. (Kiirehtikäämme nyt).

262. Kun Elia seurakunta oli hyljännyt hänet, ja jättänyt hänet nykyaikaisen maailman vuoksi, ja voin kuvitella että Elia oli tuominut heidät. Ettekö tekin ajattele niin? Tehän tiedätte millainen Elia oli, eikö niin? Palvelustehtävänsä alussa, kun hän seisoi siellä ja sanoi, "Miksi te naiset yritätte olla kuten maan Ensimmäinen Nainen,"nuo hunnut päässään, tiedättehän. "Miss Iisebel! Te nykyaikaiset naiset haluatte olla kuin maan Ensimmäinen Nainen, pukeutuen ja toimien kuten hän. Te saarnaajat!" Oi, kuinka hänen onkaan täytynyt jylistä heille! Ja hän jatkoi haukkumistaan kunnes jäljellä ei ollut ketään.

263. Hänen täytyi tulla tiensä päähän. Kukaan ei enää ollut yhteistyössä hänen kanssaan. Yksikään seurakunnista ei halunnut olla yhteistyössä hänen kanssaan. Koko hänen seurakuntansa jätti hänet mennessään takaisin maailmaan samoin kuten se on nytkin, kyllä, he menivät takaisin maailmaan. Vain hyvin muutama riippui kiinni, yksi täällä ja toinen tuolla, matkustaen läpi koko maan tullakseen tapaamaan häntä, ja niin edelleen. Hän oli melko huonossa tilassa, hänen oma tietonsa oli loppunut.

264. Hän sanoi,"Herra, minä olen seissyt Sinun Sanallasi, minä olen sanonut Totuuden. Ja kaikki he ovat menneet pois, eikä täällä ole jäljellä ketään. Minulla ei ole ketään kelle puhua." Aamen! "Kyllä, minä seisoin Sinun Sanallasi, Herra, ja katso missä minä nyt olen, yksikään niistä ei ota minua vastaan. Mennessäni kaupunkiin he sanovat,'Tässä tulee tuo vanha omituinen tyyppi. Kyllä, kyllä, tässä tuo vanha omituinen tyyppi tulee kaupunkiin, ja nyt hän tulee jälleen haukkumaan tätä nykyaikaista elämää täällä ja kaikkea muuta.'"

265. "Älä ota häntä vastaan! Pastori, älä ole yhteistyössä tuon kaverin kanssa!"

266. Pastori sanoo,"Nyt tuo vanha fanaatikko on jälleen kaupungissa. Näetkö tuon Elia tuolla ulkona, tunnvanhana kaljupäisen miehen. Älkää kiinnittäkö mitään huomiota tuohon vanhaan mieheen. Katsokaa häntä, eihän hän edes

150. Ihmiset eivät välitä kuinka paljon te todistatte, he haluavat jotakin todellisuutta teidän elämässänne, joka todistaa että Jumalalla on ote teihin. Olittepa te sitten Methodis-teja, Baptisteja, Helluntailaisia tai mitä tahansa te saatatte ollakin, he haluavat nähdä Jumalan. Kyllä vaan, suuria miehiä, jotka ovat heikkoja ja käsittävät heikkoutensa.

151. Katsokaa Moosesta, tuota nuorta älykästä miestä. Oi, hän oli oppinut. Hänet oli niin koulutettu kaikkeen Egyptiläisten viisauteen, kunnes hän voi opettaa Hebrealaisia. Hän voi opettaa Egyptiläisiä. Hän voi opettaa Ketä tahansa, koska Mooses oli suuri mies, älykäs kaveri. Oh, hän oli voimallinen mies.

152. Cecil DeMillellä oli käsitys siitä mitä hän oli, kun hän filmasi tuon elokuvan KYMMENEN KÄSKYÄ. Olen unohtanut tuon miehen nimen, joka näytteli Mooseksen osaa siinä, mutta hän oli suuri mies, voimakas mies, suurine käsivarsineen. Ja Mooses ehkä oli tuon kaltainen mies.

153. Me tiedämme hänen olleen voimakkaan ja hyvin koulutetun, ja niinpä hän otti sen itselleen, kun hän näki tuon päivän tarpeen. (Sallikoon Jumala tämän upota syvälle!) Nähdessään tuon päivän tarpeen, Mooses älyllisten kykyjensä ja voimiensa kanssa, joita hänellä oli tehdä se...Hän oli älykäs mies. Hän oli ovela Faarao. Hänellä oli psykologiaa. Hänellä oli valtaa. Hänellä oli fyysillistä voimaa. Hänellä oli kaikkea. Niinpä hän sanoi,"Minä olen hyvin varustettu. Minä tiedän sen kaiken. Ja jos maassa on mies joka kykenee tekemään sen, niin minä se olen. Niinpä minä olen mies tätä hetkeä varten, joten minä tulen astumaan esiin." Ja hän meni täyttämään työn joka oli oikein ja Jumalan tahdon mukainen, ja hän tarjosi luonnollisia kykyjään sen suorittamiseen. Ja Jumala hylkäsi sen! Hän ei voinut käyttää yhtään niistä asioista joita Mooseksella oli.

154. Hän ei voinut käyttää niitä silloin, eikä Hän voi käyttää niitä nytkään. Jumala ei voi käyttää meidän luonnollisia kykyjamme. Meidän täytyy saada itsemme ja kykymme pois tieltä, ja antautua Jumalan tahdolle ja voimalle.

155. Sinä sanot, "Mutta veli, minä osaan saarnata." Hän ei voi käyttää sitä niin pitkään kuin sinä osaat saarnata. "Minä osaan tehdä t ä t ä, ja minä osaan tehdä tuota." Te ette osaa tehdä yhtään mitään. Niinpä Jumala ei voi käyttää sitä. Mutta jos te tulette luovuttamaan itsenne Jumalalle, ja sallitte Hänen tehdä sen.

156. Te sanotte, Veli Branham, minä tiedän, että minä olen opettaja." Hyvä on, niin kauan kuin sinä olet opettaja, Jumala ei voi päästä kovinkaan pitkälle. Mutta Pyhä Henki on meidän opettajamme. Varmasti Se on! Jumala lähetti Pyhän Hengen Seurakunnan Kouluttajaksi

157. Jotkut ihmiset käyvät koulua vuosia ja vuosia ja vuosia. Mitä he tekevät? He lukevat kirjoituksia Ylä-Salista ja niin edelleen. (Oi, se on hyvä) te otatte Kansallisen Pyhäkoulu kurssin. Minulla ei ole mitään sitä vastaan. Se on Jumalan Sanoja ja asioita, mutta sen ovat sommitelleet älyniekat! Sen täytyy tulla voimalla ja Kristuksen ylösnousemuksella, ettekä te voi olla riippuvaiset omista luonnollisista kyvyistänne.

158. Niinpä Mooses, tämä nuori, hieno, voimakas ja älykäs mies, valmistautui tekemään hyvän työn, mutta Jumala yksinkertaisesti, ja ehdottomasti ei voinut käyttää sitä. Hän ei voinut käyttää hänen luonnollisia kykyjään.

159. Niin ei myöskään tapahdu tänään, että Jumala voisi käyttää meidän luonnollisia kykyjämme.

160. Mutta Mooseksella oli yksi asia mitä minä ihailen, ja se oli se että hänellä oli tarpeeksi järkeä tietää että hänet oli voitettu. Meillä ei ole sitä. Siinä kaikki. "Me tulemme tekemään uuden kirkkokunnan. Me tulemme hankkimaan jonkun toisen jolla on parantamiesn lahja, tai jotakin," ne ovat Helluntailaisia, näettehän. Me vain emme tiedä tarpeeksi käsittääksemme olevamme voitettuja. Helluntaiseurakunta, Assemblies of God, Yhdistyneet, ja muut heistä, näyttää kuin heiltä puuttuisi kyky tietää että heidät on voitettu. Hallelujaa! Oi, toivoisin voivani saada tämän painumaan syvälle. He ovat voitettuja. Seurakunta orkanisaatio on voitettu. Aivan kuten Yhdysvallatkin on voitettu, he vapisevat ja pelkäävät ja pommit ovat valmiina heitä varten, he tietävät että he ovat tanssineet elämänsä pois ja tehneet treffit sen kanssa helvettiin. Heidät on löylytetty, Pyhä Henki on jättänyt heidät. Teidän täytyy haravoida metsiä löytääksenne nuoria miehiä armeijaan; he ovat nähneet mitä tapahtui toisessa sodassa. Meidät on löylytetty! Seurakunta on löylytetty. He tietävät sen.

161. Mooses käsitti sen. Jumala vei hänet erämaan takaosaan, opettaakseen hänelle hieman inhimillisistä heikkouksista. Hän vei hänet sinne opettaakseen hänelle mitä se kaikki oli. Niinpä hän oppi hyvin! Oi, hän todella sai opetuksen! Jumalan täytyi käyttää aikaa hänen kanssaan siellä erämaan takaosassa! Tiedättehän, että Mooseksella oli kiivas luonne; ja Jumala antoi hänelle vaimon nimeltään Sippora, joka myös oli äkkipikainen. Niinpä minä voin kuvitella että kaikki ei ollut niin mukavaa siellä erämaan takaosassa, jonkin aikaa, kun he molemmat menettivät itsehillintänsä samanaikaisesti.

162. Oletan että hänen älyllinen käsityksensä siitä kuinka henkilöä tulisi hallita psykologialla, ei saanut paljontaan hyvää aikaan, koska kun hän oli matkallaan alas Egyptiin, me näemme että Sippora yhä menetti malttinsa. Hän

252. Hän vastasi,"Minä en tule sanomaan mitään mitä Jumala ei ole sanonut!" Kompromissien tekemistä, voitteko te odottaa Jumalan miehen sovittelevan Jumalan Sanan kanssa? Ei koskaan.

253. He sanoivat,"Mutta sinä olet niin heikko. Sinä tulet köyhästä perheestä. Tiedätkö mitä? He saattavat..."

"Minä en välitä siitä mitä he tekevät."

254. "He tulevat kuljettamaan sinua maasta maahan lentokoneella. He tekevät mitä tahansa, näethän, jos sinä vain..."

255. "Ei, ei. Minä tulen sanomaan vain sen mitä Jumala panee minun suuhuni." Jumala kulki kaiken tuon joukon ohitse, (kyllä vaan, hänen totinen asenteensa teki sen), kaikkien noiden neljänsadan, ja antoi hänelle, NAIN SANOO HERRAN!

256. Uskoivatko he sitten Sitä? Ei koskaan! He sanoivat,"Se ei ole NÄIN SANOO HERRA, meidän seminaarimme ei opeta tuonkaltaista asiaa. Meidän piispamme on sanonut sanansa, ja hän kirjoitti rituaalin. Me tulimme kaikki yhteen ja rakensimme koulumme. Jumala on meidän kanssamme! Mitä tietä Jumala meni pois meistä, kun Se tuli sinulle?"

Hän vastasi,"Te tulette näkemään sen joskus." Ahaa, kyllä vaan.

257. Mitä hän oli? Hän oli heikko, mutta hän oli voimakkain heidän keskuudessaan. Miksi? Koska hänellä oli Herran Sana. Oi veli, mitä väliä millään on niin kauan kuin teillä on NÄIN SANOO HERRA?

258. "Katsohan nyt, veli Branham, jos sinä vain tekisit kompromissin Jeesuksen Nimen käyttöä

misestä kasteessa, niin meillä tulisi olemaan suuri kokous Chicagossa ja muissa sen kalta

sisä paikoissa." Hah! Luulisitteko hänen tekävän sellaista? Minä en välitä missä te kokoon

nutte yhteen ja mitä te teette, veli, pysykää NAIN SANOO HERRAN kanssa.

259. Haluan jonkun heistä tulevan ja kertovan missä Se on väärin. Osoittakaa minulle Jumalan Sanasta, missä Se on väärin. Kyllä, he eivät voi tehdä sitä. Ei, koska Se on NÄIN SANOO HERRA! Pysykää Sen kanssa, vaikka jokainen niistä potkaisisi teidät ulos. En välitä kuinka heikoksi te tulette, sillä, "Silloin minä tulen voimakkaaksi." Kun he potkaisevat minut ulos., tulee Jumala ottamaan minut sisälle. Ahah, kyllä. Kun he potkaisevat teidät ulos, tulee Jumala ottamaan teidät sisälle.

243. Aahab sanoi, ”Mitä, ethän sinä voi pyytää minulta enempää? Tässä on minun koko kouluni. Tässä ovat kaikki orkanisaatiot yhdessä.”

244. ”Mutta eikö sinulla olisi yhtä joka ei kuulu tuohon joukkoon? Eikö vielä olisi yhtä jossakin?”

245. ”Hyvä, mutta mitä hän olisi? Hän olisi kouluttamaton ja lukutaidoton! Mitä sinä haluaisit sellaisesta kaverista?”

246. ”Mutta minä vain kysyn sinulta, että eikö sinulla vielä olisi yhtä jossakin?”

247. ”Oh,” hän sanoi, ”kyllä sellainen on.” (Siinä se on. Kiitos Jumalalle siitä!) ”Kyllä siellä on yksi, mutta minä vihaan häntä. Ja loputkin heistä vihaavat häntä. He potkaisivat hänet ulos orkanisaatiosta, joka ainoa heistä. Jos hän tulee tänne pitämään kokousta niin me ajamme hänet ulos kaupungista. Kyllä vaan! Me emme halua olla missään tekemisissä hänen kanssaan. Hän on sellainen heikko kaveri, ja hän tulee kovin köyhästä perheestä. Hänen kieli oppinsa on hirvittävää.” (Ahah, aivan kuten Moodynkin, näettehän) ”Kyllä, hänen kielioppin sa on hirvittävä. Ja todellakin, ollakseen teologi, se on kurjinta mitä koskaan olen kuullut. En ole koskaan kuullut mitään hänen laistaan. Oi, hän yksinkertaisesti hajoittaa heidän rituaalinsa. Ja hän on repinyt palasiksi heidän Apostolien Uskontunnustuksensa. Minä en ole koskaan kuullut sellaisesta asiasta! Oi, hän vain repii sitä ja he vihaavat häntä ja minä vihaan häntä, jokainen vihaa häntä.”

248. ”OH,” Joosafat sanoi, ”älkөөn kuningas sanoko niin, mutta minä haluaisin kuulla häntä.”

Hän tiesi mitä Miika tulisi sanomaan! Hän tiesi sen.

249. Jumala kulki kaikkien suurien, voimallisten ja älykkäiden saarnaajien ohitse, ja pani Hänen Sanomansa pieneen kaveriin joka väitti ettei hän tiennyt yhtään mitään. Mutta mitä hän teki?

250. He panivat hänet koetukselle ja sanoivat, ”Sano sinä nyt samoin kuin hekin ovat sanoneet

Hän vastasi, ”Minä tulen sanomaan mitä Jumala panee suuhuni, ja siinä kaikki.”

251. He sanoivat, ”Jos sinä haluat tulla voimakkaaksi nyt, niin muista että sinä olet vähän niinkuin poissa järjestyksestä täällä, poika. Muista, että me potkaisimme sinut ulos orkani-8aatiostamme. He saattavat ehkä käsitellä sinun yhteyteen ottamistasi uudelleen, jos vain olet yhtä mieltä heidän kanssaan tällaisissa hätätilanteissa. Me tulemme aloittamaan suuren kampanjan, jos sinä vain tulet olemaan samaa mieltä kanssamme.”

leikkasi poikansa esinahan pois ja heitti sen Mooseksen eteen ja sanoi, ”Olet sinäkin kanssa aviomies minulle.”

163. Ja Jumala oli niin vihainen hänen kanssaan lopulta että Hän etsi hänet ja melkeinpä tappoi hänet. Luulen että oli pieniä asioita joita Jumalan täytyi opettaa hänelle siellä erämaan takaosassa, jotta hän näkisi olevansa ihminen. Kaikki hänen Egyptiläinen viisautensa, ja kaikki hänen älylliset voimansa, Jumala ei voinut käyttää yhtään niistä.

164. Te tulette ja sanotte, ”Herra, minua on nyt koulutettu neljäkymmentä vuotta. Minä olen oppinut. Minä voin lainata Raamattua silmät suljettuina.” Jumala ei voi käyttää hituistakaan siitä. Ei.

165. ”Oi, minä kuulun maan suurimpaan seurakuntaan... minä olen tätä, Herra. Oh, minä olen Helluntailainen. Kunniä Jumalalle! Minä juuri eräänä iltana vastaanotin Pyhän Hengen, Hallelujaa! Sinä tulet saamaan minut tekemään niin-ja-niin.” Jumala ei voi käyttää hi-tuistakaan siitä, ei!

166. Milloin tahansa saatte selkäänne ja käsitätte että teidät on löylytetty, tulkaa silloin takaisin ja nöyryyttäkää itsenne. Tulkaa heikoksi ja tulkaa näkemään että te olette inhimillinen olento, ja ettei ole mitään mitä teidän älykkyytenne voisi tehdä... Jumala ei koskaan käytä inhimillisiä heikkouksia; Jumala inhimillisten heikkouksien kautta vuodattaa Itsensä sisälle teihin, ja sitten Hän käyttää Itseään. Teistä tulee vain työkalu. Aivan varmasti! Teidän täytyy saada itsenne pois tieltä.

167. Mooses, hän oppi tuntemaan inhimilliset heikkoudet todella hyvin. Hän oppi tuntemaan ne niin hyvin, että Jumalan kutsuessa häntä, hänellä oli seitsemän heikkoutta, joita hän voi käyttää vastustaakseen Jumalan kutsua. Oletteko koskaan tutkineet Maastalähdön ensimmäistä osaa? Hänellä oli seitsemän heikkoutta. Olen kirjoittanut ne tänne, ja haluan teidän kuulevan ne:

Ensimmäinen heikkous joka hänellä oli, oli se ettei hänellä ollut sanomaa.

Toinen heikkous, ettei hänellä ollut arvovaltaa.

Kolmas heikkous, ettei hänellä ollut kaunopuheisuutta.

Neljäs, mukautumiskyvyn puute.

Viides, menestymisen puute.

Kuudes, se ettei häntä otettaisi vastaan.

168. Verratkaapa nyt omianne hänen heikkouksiensa kanssa, nähdäksenne voitteko te tulla yhtä heikoiksi kuin hän oli. ”Herra, minä en kykene. Minä en osaa puhua. Minä tapoin Egyptiläisen. Minä en voi mennä sinne takaisin. He

eivät vastaanota minua. Minulla ei ole sanomaa. Ja minä olen hidas puheessa.” Näettekö mitä hän oli? Hän ei ollut mitään! Veli, hänet oli parannettu. Kyllä, Jumala voi käyttää häntä senjälkeen kun hänet oli parannettu. Kyllä.

169. Kyllä, Hän voi käyttää meitä senjälkeen kun meidät on parannettu, nähdäksemme että “Minun Ph.D., ja LL.D:ni ja L.D. :ni,”ja mitä tahansa se saattaa ollakin, “kaikki minun arvoni eivät ole yhtään mitään.” Jumala ei voi käyttää niitä!

170. “Minä olen Assembly of God, minä olen Ykseyden kannattaja. Minä olen Baptisti. Minä olen Presbyteeri.” Jumala ei voi käyttää hituistakaan niistä! Mitä nopeammin te tulette pois siitä, sen paremmin te voitte luovuttaa itsenne Jumalalle.

171. Kuten tuo profeetta sanoi,” Minä olen mies jolla on saastaiset huulet ja asun saastaisten ihmisten keskuudessa.” Ja Enkeli otti pihdeillä alttarilta palavan hiilen ja kosketti äänen huuliaan. Senjälkeen hän huusi,”Herra, tässä minä olen; lähetä minut.” Kyllä, sen-jälkeen kun hän oli käsittänyt... vaikka hän olikin profeetta, että hänellä oli saastaiset huulet.

172. Niin pian kuin me voimme käsittää että me emme ole yhtään mitään - että te ette ole yhtään mitään, te olette maan tomua. Kaikkia teidän heikkouksianne ei voida verrata Mooseksen heikkouksiin tässä. Hänellä oli kuusi eri heikkoutta, ja hän oli oppinut tuntemaan ihmis-heikkoudet.

173. Katsokaahan nyt eroa sen välillä miten tuo Mooses kohtasi Jumalan ja miten tämänpäivän Moosekset tekevät sen. He sanovat,” Kuulkaahan, me tarvitsemme sitä-ja-sitä! Me tarvitsemme herätystä tässä maassa. Minäpä sanon mitä minä tulen tekemään, minä menen ja opiskelen kunnes saan Filosofian kandidaatin arvon. Kyllä, minä menen ja opiskelen kunnes minut vihitään Jumaluusopin Tohtoriksi. Minä tulen opiskelemaan kirjallisuutta. Minä teen sen kaiken ja tultuani ulos minusta tulee “mies tätä hetkeä varten.” Minä tulen voittamaan nuo kaikki muut miehet tuolla kentällä.” (Oi veli!) “Minä hankin itselleni kolmen miljoonan dollarin rakennuksen. Hankin itselleni tusinan Cadillac’eja.” Oi, veli! Voisit aivan yhtä hyvin olla aloittamatta, koska sinä olet jo alusta alkaen voitettu, näethän. Mutta vaikeus on siinä että he eivät tiedä sitä!

174. He ajattelevat että teillä täytyy olla kiharat hiukset ja pukeutua smokkiin ja sanoa ”ah-men” niin kauniisti, ja kaikkea senkaltaista, ja olla jokin prinssi. Sellainen on naisten sätkynukke!

Jumala haluaa miehiä, jumalaisia miehiä, miehiä jotka voivat ravistella!

siellä. Oi, minä osaan puhua! Minä olen tätä, tuota.” Hän ei halunnut mitään sellaista.

234. Kaikki mitä hän halusi oli se kun hän sanoi,”Minä luotan Jumalaan, tässä minä menen.” Siinä se oli. Ja jättiläinen kaatui.

235. Se on mitä me tarvitsemme tänään, veli. Me tarvitsemme tänään Daavidin kaltaisia miehiä, eikä yliopisto kokemuksia.

236. Aivan niinkuin oli Miika, pieni Miika, Imlan poika, köyhä, hyljätty, kaikkien kirkkokuntien ulos heittäjä, koska hän seisoi totisena Jumalan puolesta. Mutta kerran sinne tuli Jumalan mies, nimeltään Joosafat, joka sanoi,”Minä haluan tietää todellisen Jumalan Sanan.”

237. Aahab sanoi, “Minulla on neljäsataa parhainta jota koskaan olet tuntenut. Heillä on kaikilla päästötodistukset, heidät on kaikki koulutettu täällä koulussa ja he ovat parhaita saarnaajia mitä koskaan olet kuullut. Minä tuon heidät tänne ja me kysymme Herralta sinua varten.”

238. Mutta kun Joosafat tuli sinne, hän katseli ympärilleen ja sanoi,”Kyllä, minä kuulin tämän sanovan s e n, ja minä kuulin tämän sanovan sen, mutta” hän sanoi,”eikö teillä olisi yhtään enempää? Eikö teillä olisi vielä toista?”

239. Jumala tuli saamaan sanoman tälle todelliselle sydämelle. Heitä oli siellä vain yksi kaikista heistä jotka seisovat siellä, mutta Jumalalla oli mies tuota yhtä varten. Aamen! Jos jossakin on vain yksikin todellinen sydän, niin Jumalalla on jossakin mies häntä varten. Joosafat oli todellinen mies, Jumalaa-pelkääväinen kuningas, ja hänellä oli tarpeeksi järkeä tietääkseen että heidän sanomansa oli väärä. Hän tiesi että se oli vastoin Jumalan Sanaa, aamen veli Neville! , Joosafat tiesi sen.

240. Aahab sanoi, “Minä olen tarkistanut heidän kaikkien seminaaritodistukset, katsohan tätäkin tässä , katsohan minkälaisia arvonimiä hänellä on. Katsohan tätä tässä ja minkälaisia arvoja hänellä on. Katsi Sidkiaa tässä, hän on sen kaiken pää. Hän on piispa meidän kaikkien ylitse. Varmastikin sinä hyväksyt hänen sanansa.” Joosafat sanoi,”Kyllä, mutta...”

241. “Hyvä on, katsohan kuinka kaikki loput heistä ovat samaa mieltä hänen kanssaan. He ovat

kaikki yhtä! Ja sinä et voi sanoa, etteivätkö he olisi kaikki Hebrealaisia. Sinä et voi sanoa

etteivätkö he olisi profeettoja, heidän päästötodistuksensa todistavat että he ovat.”

242. Joosafat sanoi,”Kyllä, minä tiedän, Aahab. Se on oikein, mutta...”

Hallelujaa! (Se on mitä me tarvitsemme.) “Hauta, missä on sinun voittonsi?” Hauta sanoi, “Minä tulen mädännyttämään sinut, Paavali.”

227. Hän sanoi,” Mutta kiitos Jumalalle, minulla jo on voitto meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.”

228. Kun hän oli heikko, hänen kirkollisuutensa ja kaikki hänen rituaalinsa olivat sulautuneet pois hänestä. Kaikki hänen papikiasettamis todistuksensa oli otettu pois häneltä. Hän ei enää kuulunut Helluntailaisiin... ei yhteenkään niistä. Näettehän, hän ei enää kuulunut yhteenkään niistä. Hän oli puhunut niin paljon sitä vastaan, että nuo piispat sanoivat,”Tarkoitatko kertoa minulle, että mies joka on ollut kaksikymmentä vuotta Roomalaisessa vankilassa, voi sanoa meille, että me emme antaisi naistenme saarnata? Hah! Älä puhu meille sellaista, me tiedämme asian paremmin. Kuka tuo kaveri siellä oikein luulee olevansa, käskiessään meitä tekemään tätä ja tuota? Me kyllä tiedämme mitä me teemme.”

229. “Kyllä,” Paavali sanoi,”teidän omasta keskuudestanne nousee esiin miehiä jotka tulevat hyvin pian aloittamaan orkanisaation, ja tulevat vetäytymään pois Uskosta sillä tavalla, koska heillä ei ole Jumalan Henkeä. He ovat jo lähteneet ulos meistä, koska he eivät olleet meistä.”

230. Ja miten on, tapahtuiko niin? He tulivat Katoliseksi kirkoksi; Katolisista Lutherilaisiksi, ja aina alaspäin Helluntailaisiin asti, he tekivät samoin. Koko matkan, sama asia!

231. Mutta oi, mies tai nainen joka on tarpeeksi heikko käsittääkseen heikkoutensa ja sallii Jumalan johtaa itseään! Minä vain jatkan puhumista, arvelen että tulen puhumaan liian pitkään.

232. No niin, mitä se oli? Daavid oli kaikkein oppimattomin koko joukossa. Häntä ei oltu koulutettu taistelemaan, hän ei tiennyt mitään siitä. Niinpä hänellä ei ollut koulutusta sitä taistelua varten joka hänen edessään oli, uutta hän tunnisti että oli olemassa Jumala. Hän otti heikoimman asian; muilla oli keihäät, haarniskat, jouset ja kaikkea muuta, mutta Daavidilla oli pieni linko ja siinä kivi. Mutta näettehän, hän tiesi mihin hän voi luottaa. Hän tunnusti heikkoutensa, mutta hänellä oli usko Jumalaan.

233. Hän sanoi, Minä en halua mitään kilpeä ylläni työntämässä mitään pois. Minä en halua tulla ja sanoa,’No niin, tuletteko te veljet olemaan yhteistyössä kanssani? Minä kuulun Hel-lunatailaisiin, Minä kuulun Presbyteereihin, minä olen Methodist, minä olen Baptisti, tulet-teko te veljet olemaan yhteistyössä kanssani?’ Minä en halua mitään sellaista asiaa. ’Tässä, täällä se on minun taskussani, minulla on yliopiston päästökirja. Olen juuri saanut Filosofian Kandidaatin arvon. Minä olen siitä-ja-siitä yliopistosta, minut koulutettiin

175. Mutta tänään me haluamme Hollywoodia. Me haluamme jotakin mikä miellyttää silmiä. Me haluamme jonkun joka voi puhua niin älykkäästi, että me voimme nukahtaa viideksi minuutiksi, hänen saarnatessaan sunnuntai aamuna.

176. Jumala haluaa eroittelijoita, jotka tulevat saarnaamaan tulta ja tulikiveä, tuomiten synnin juuriaan myöten ja kaivaa juuret ulos.

177. Mutta me haluamme itsellemme älykkäät pastorit. Useimmat ihmiset haluavat kuiskaavan pastorin, jonkun joka sanoo,”Kyllä, kultaseni.”

Mutta Jumala haluaa ukkosta ja salamoita! Kyllä vaan.

178. He taputtavat heitä selkään. Heillä on lyhyet hiukset ja he käyttävät ehostusta ja kaikkea muuta, ja pukeutuvat vaatteisiin jotka näyttävät siltä kuin heidät olisi valettu niihin, ja kaikkea muuta sellaista, eivätkä he sano sanaakaan siitä.

179. Eräs suuri mies kutsui minut toimistoonsa täällä, (ei toimistoonsa, vaan kenttätöimis-toonsaj, jokin aika sitten ja sanoi,” Minä haluan laskea kädet sinun yllesi, niin että sinä tulet lopettamaan sen!”

Minä sanoin,”Älä tee sitä. Älä tee sitä. Ei niin.”

180. Kun sinä teet sen, sinä pysäytät Sanoman. Sinä pysäytät Jumalan tehdessäsi niin. Kyllä vaan, me emme halua mitään sellaista.

181. Tunsiko Jumala sääliä Moosesta kohtaan kaikkine heikkouksineen, ja sanoiko Hän hänelle että,”Pieni Mooses raukka, sinulle on varmasti sattunut jotakin, sinä laukesit pois arvoas-teistasi. Oi kyllä, sinä olit suuri mies, älyniekka, eikä mikään olisi voinut pysäyttää sinua. Veli, sinulla oli kaikki Ph.D.:si ja LL.D.:si ja kaikkea muuta, ja tässä sinä nyt tulet tunnustamaan että sinä et ole yhtään mitään, etkä voi tehdä asiaa. Sinä olet niin heikko, niinkö?” Ei! Jumala ei ollut pahoillaan hänen puolestaan. Jumala ei koskaan säälitellyt häntä. Jumala oli parantanut hänet koko tuosta asiasta. Hän ei ollut pahoillaan hänen puolestaan.

182. Mutta me näemme, kirjoittaessanne sen muistiin, että 2.Moos.4:14:ssa, “Jumalan viha syytyi häntä vastaan.” Jumala ei ollut pahoillaan hänen puolestaan siksi että hän oli heikko.

183. Te sanotte,”Oi Herra, minusta tuntuu niin pahalta, uskon etten voi tehdä sitä.” Jumala ei ole pahoillaan teidän vuoksenne; vaan Hänestä tuntuu kuin Hänen täytyisi vähän potkia teitä ympäriinsä. Huomaatteko? Aivan varmasti. Jumala ei säälittele teitä; Hän suuttuu teihin. Silloin te olette tulossa siihen tilaan että Hän voi käyttää teitä. Kyllä.

184. Kun Mooses oli parannettu siitä, Jumala voi käyttää häntä. Hänet parannettiin, hänet otettiin pois ihmiskykyjen ulkopuolelle. Hänellä ei ollut

mitään mihin hän olisi voinut luottaa, ja niinpä hän oli valmis palvelusta varten.

185. Jumala sanoi, ”Neljäkymmentä vuotta Minulla on ollut sinä ja Sippora touhuamassa turhia täällä erämaassa, jotta voisit tulla näkemään onko inhimillisiä heikkouksia vai ei. Siinä missä sinä ennen seisoit kuin jokin suuri prinssi, kaikkien sanoessa, 'Hei . Tohtori Mooses.

Hyvää huomenta, Saarnaaja, Herra. Kyllä, herra, Mooses, sinä olet tuleva prinssi. Me kaikki ajattelemme sinua.' Sinä nyt olet täällä erämaassa lammasmaan ja kiukkuisen vaimon kanssa.” Se paransi hänet. Kyllä vaan, Mooseksen tila oli kauhea, ja Jumala sanoi, ”Nyt minä voin käyttää sinua, kun sinä käsität että sinä et ole yhtään mitään. Tulehan nyt tänne palavan pensaan ääreen, niin Minä lähetän sinut sinne alas.” Oi niini

186. Jumala, anna meille enemmän senkaltaisia miehiä, heikkoja ja pelkureita. Se on mitä me tarvitsemme, heikkoja miehiä. Aivan varmasti!

187. Se oli Jaakob, tähän tiedätte, joka kerran ajatteli olevansa suuri kaveri, hän kykeni pettämään ja selviytymään kaikesta. Hän meni ja pani joitakin poppelikeppejä sinne missä hänen appensa lampaat ja karja olivat raskaana, ja ne synnyttivät täplikkäitä lampaita, kun ne menivät veden ääreen juomaan. Ja ensimmäinen asia, tiedättehän, oli se että Jaakobista tuli suuri mies. Varmasti. Eesau sanoi, ”Häntä todella kutsuttiin Jaakob, koska hän todella oli 'syrjäyttäjä.'” Hän oli petturi. Hän menestyi hyvin, hänellä oli vaimoja ja suuria lammaita ja karjalaumoja ja härkiä ja kaikkea, hänellä oli kaikkea.

188. Mutta e räänä iltana, kun hän tuli erälle puolelle ylittämään sen, hän tuli paikalle jossa Enkeli sai otteen hänestä. Veli, vanha Jaakob piti kiinne koko yön. Hän todella piti kiinni pitkän aikaa. Mutta kun hän luovutti itsensä, kun hän tuli heikoksi eikä voinut pitää kiinni pidempään...

189. Oi Jumala, salli seurakunnan tulla sille paikalle ettei se enää voi pitää kiinni luonnollisilla kyvyillään, vaan että sen täytyy antautua Jumalalle. Olkoon Methodisti häpeissään itsestään senvuoksi että hän on Methodisti. Olkoot Baptistit ja Helluntailaiset häpeissään itsestään, ja lopettakoon kiinni riippumisensa ja antautukoon Hengelle.

190. Se oli silloin kun Jaakobista tuli ”Jumalan prinssi.” Raamattu sanoo että hänestä tuli ”prinssi,” ja hänen nimensä muutettiin. Ja muistakaa, hän oli suuri väkevä mies tältä puolelta, hän oli älyllisesti voimallinen; mutta toiselta puolelta hän oli ontuva prinssi, heikko ja nääntynyt, mutta hänellä oli voima Jumalan edessä.

191. Kyllä, teidän orkanisaationne voivat särkyä kappaleiksi. Teidän arvostuksenne naapurien silmissä, siitä eteenpäin naapurinne voivat pitää teitä

“Suuri neljäntähden Kenraali Saul, Piispa, kyllä tei dän Kunnianarvoisuutenne, kyllä Herra!” Kaikki jotka seisovat siellä olivat koulutettuja miehiä.

220. Ja vastapäisellä mäellä seisova vihollinen sanoi, “Te joukko pelkureita.” Oh!

221. Ja ylös leiriin tuli pieni, kumaraharteinen, (Oi Jumala!), pieni punakka kaveri, pieni linko olallaan ja rusinakakku kädessään veljiään varten. Ja tuo jättiläinen tuli aina määräjoihin ja huusi haasteensa. Daavid sanoi, ”Tarkoitatteko te kertoa minulle, että te joukko koulutettuja oppineita täällä vain seisotte ja sallitte tuon ympärileikkaamattoman Filistealaisen uhmata elävän Jumalan Sanaa?” Aamen! Hän sanoi, ”Pelkäätekö te häntä?”

222. Saul sanoi, “Jos sinä haluat mennä häntä vastaan, niin tule tänne. Minä lähetän sinut kouluun ja hänkin sinulle Ph.D:n. Minäpä sanon mitä minä teen, minä annan sinulle oman arvo-asteeni.”

223. Hän sanoi, ”Viekää se pois. Minä en halua olla missään tekemisissä sen kanssa.” Hän halusi luottaa Jumalaan. Hän sanoi, ”Minä tiedän mitä Jumala teki minulle tämän kanssa, ja minä olen valmis luottamaan Jumalaan kaikessa sen kanssa.” Aamen! Se on Kristityn kokemus.

224. Jopa Paavali, kun hän pääsi eroon haarniskastaan, hän riisui pois kirkollisen sotavarustuksen, hän teki kuten Daavidkin teki. Mutta kun Paavali tuli tiensä päähän, hän sanoi, “Minä olen taistellut hyvän taistelun.” Se oli viimeinen vihollinen voitettavaksi. “Minä olen taistellut hyvän taistelun, minä olen juoksuni päättänyt, ja Uskon säilyttänyt, tästä minulle on varattu kruunu, jonka Herra, vanhurskas Tuomari tulee antamaan minulle tuona päivänä. Eikä yksin minulle, vaan kaikille jotka Hänen ilmestymistään rakastavat.”

225. Kuolema sanoi, ”Mutta minä tulen saamaan sinut hetken kuluttua.” Ja hauta sanoi, ”Minä tulen muovaamaan sinut toisella puolella.”

226. Hän sanoi, ”Oi kuolema, missä on sinun pistimesi? Hauta, missä on sinun voittosi? Minä tiedän olevani täällä Roomalaisessa vankilassa, kahleet käsissäni, ja olen saanut kolmekymmentä yhdeksän lyöntiä selkääni. Minä olen täällä kyynelten polttaessa silmiäni, niin etten voi enää nähdä. En voi nähdä luonnollisella silmällä, mutta minä voin nähdä kruunun odottamassa toisella puolella. Nilkkani ovat väsyneet. Olen menettänyt niin paljon painoa tuon vanhan homeisen leivän vuoksi jota he heittävät tänne, ja minä olen niin heikentynyt, rottien juostessa ylitseni ja on hämähäkkejä ja kaikkea muuta.” Mutta hän voi seistä kuoleman kasvojen edessä ja sanoa, ”Missä on sinun pistimesi? Hauta, missä on sinun voittosi?” ketjujen heiluessa hänen käsissään.

214. Äiti sanoi kuollessaan, ”Billy, minä olen aina luottanut ja uskonut sinuun. Sinä olet ollut minun hengellinen voimani, sinä olet opastanut minut Jumalan tykö.”

215. Minä sanoin, ”Äiti, kun olin poika.... Meidän juuremme tietenkin tulevat Irlannista ja niinollen nojaavat vähän Katolisuuteen. Ja tuo kirkko sanoo että, ’He ovat seurakunta, heillä on se kaikki, ja kaikki mitä he tekevät on oikein.’ Minä en voinut uskoa sitä, koska Luthe-rilaiset sanovat, ’Me olemme seurakunta, meillä on se kaikki.’ Baptistit sanovat, ’Me olemme seurakunta, meillä on se kaikki.’ On liian monia, on noin yhdeksänsataa erilaista orkanisaa-tiota.” Ja minä sanoin, ”Äiti, minä en voinut panna luottamustani siihen, mikä niistä on oikeassa?”

216. Tulin huomaamaan, ja sanon tämän nöyryydessä, että minä uskon ettei yksikään niistä ole oikeassa. Se on oikein. Minä menen takaisin Jumalan Sanaan, ja näen mitä Sana on tehnyt siellä aikaisemmin. (Ja sitten, Jumala, salli meidän kaikkien mennä sinne alkuun takaisin.) Ja heikkouden kanssa, ilman orkanisaatioiden, kirkkokuntien ja kirkollisten järjestelmien apua, mutta yksinkertaisuudessa ja Pyhän Hengen voimassa, joka lankesi Helluntaina, saman sanoman kanssa joka Pietarilla oli Helluntai Päivänä, sanoa, ”Tehkää parannus, joka ainoa teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi.”

217. Te ette tule olemaan ikeessä, niinkuin joukko näitä teologeja, ympärikäännetyn kauluk sen ja Filosofian Kanditaatin arvon kanssa. Mutta Veli, sinulla tulee olemaan jotakin kädes säsi, ja niin kauan kuin Jumalan Henki tulee pääsemään sisälle tuohon Sanaan, Se tulee voitta maan ja tuomaan takaisin nuo kadotetut ja eksyneet lampaat. Aarneni Tunnustakaa heikkoutenne!

Heittäkää pois teidän Jumaluusoppinne! Heittäkää pois teidän kaikki-tietäväisyytenne ja teidän jäsenyytenne! Riisukaa itsenne Jumalan edessä, hengellisesti puhuen, ja kutsukaa itseänne ”arvottomaksi!” Sitten Jumala voi alkaa käyttää teitä. Älkääkä sanoko sitä ainoastaan suustanne, vaan tuokaa se esiin sydämestänne.

218. Jaakob ja Daavid, heidän täytyi riisua itsensä. Daavid oli heikoin koko joukosta.

219. Ajatelkaa sitä, että siellä mäellä oli ehkä kymmenen- tai satatuhatta sotilasta. Kaikki heistä koulutettuja, jokaisella heistä oli Ph.D., ja jokaisella heistä oli keihäs, he olivat sotilaita. Jokaista heitä kutsuttiin Korpraali Se-ja-se, Sotamies Se-ja-se (jopa Sotamiehiä) Kenraali Se-ja-se, Luutnantti Se-ja-se.

“vanhanaikaisena variksena.” Niin voi olla. Mutta minä sanon teille, että teillä on voima Jumalan kanssa. Minä tulen mieluummin olemaan sellainen. Minä tulen valitsemaan sen tien milloin tahansa.

192. Nuo opetuslapset tulivat takaisin ja iloitsivat siitä että heidät oli katsottu arvollisiksi kärsimään pilkkaa Asian ja Jeesuksen vuoksi. Varmasti! He tulevat kutsumaan teitä ”pyhäksi kieriskelijaksi.”

193. Tulkaa ulos tuolta paikalta kerran, ja antakaa sen särkyä. Vapautukaa teidän sanomisistanne, ”Minä olen Methodisti,” tai ”Presbyteeri,” tai ”Helluntailainen, ja minä olen aivan yhtä hyvä kuin sinäkin olet.” Hyvä on, tulkaa ulos siitä kerran, antakaa se pois.

194. Sallikaa enkelin saada teistä ote kerran, Herran enkelin, joka tulee tuomaan teidät Sanoman Totuuteen. Antakaa hänen saada ote teistä kerran, ja te tulette nöyrytymään kasteelle Jeesuksen Nimessä, ja te tulette nöyrytymään loppuunkin Sanasta. Kyllä, sen te varmasti tulette tekemään. Te tulette unohtamaan kaikki nämä älyllisyytenne.

195. Muutamia päiviä sitten eräs mukavimmista ystäväistäni joita minulla on, hieno henkilö, lähtiessään tuolta huoneesta jossa olimme keskustelleet, hän sanoi, ”Veli Branham...” Ja tämä henkilö on ollut yksi minun kokousteni rahallisia kannattajia siellä ulkona. Kun tulin sille paikalle etten tiennyt kuinka jatkaa eteenpäin, vain luottaen Jumalaan; tämä henkilö olisi huolehtinut sen maksamisesta. Kyllä, hän on hieno henkilö! Ja tämä henkilö oli matkustanut tänne suuresta kaupungista muutama päivä sitten, ja hän sanoi lähtiessään, ”Veli Branham, minä haluan sanoa sinulle yhden asian. Minä en tunne yhtään henkilöä joka ei rakastaisi sinua.”

Minä samoin, ”Minä olen onnellinen siitä.”

196. Hän sanoi, ”Veli Branham, on vain yksi asia joka on väärin.” Minä kysyin, ”Mikä se on, sisar?”

197. Hän sanoi, ”Tuo yksi asia, veli Branham, on se, että jos sinä haluaisit sovittaa vain hieman tuossa Opissasi joka sinulla on, niin kaikki orkanisaatiot tulisivat vastaanottamaan sinut.”

198. Minä näin sen juuri silloin ja ajattelin... Minä sanoin, ”Mikä Oppi, sisar?” Ja hän sanoi, ”Oh, tuo kaste Jeesuksen Nimessä.”

199. ”Ohoh,” minä sanoin, ”Mutta sisar, ethän sinä voi odottaa minun sovittelevan Jumalan Sanassa ja olevan yhä Jumalan palvelijaa.”

200. Hän sanoi, ”No niin, siellä on joukko saarnaajia, tussa suuressa kaupungissa, joita minä edustan täällä.” Hän sanoi, ”Jos sinä kertoisit heille,

että tuo Herran Enkeli joka antaa sinulle näitä näkyjä, käski sinua kastamaan Jeesuksen Nimessä, niin silloin he tahtovat vastaanottaa sen.”

201. “No niin,” minä sanoin, “heidän kokemuksensa on kehnompaa kuin tiskivesi! Minä en välitä siitä mitä joku enkeli sanoisi, jos se ei olisi Sanan mukaista niin minä en uskoisi sitä. Jos tuo enkeli käskisi minua tekemään jotakin Siitä eriävää, niin minä en uskoisi tuota enkeliä.” Oikein! Jumalan Sana on ensin, yläpuolella enkelien ja kaiken muun! Minä sanoin, “Jos hän ei käskisi minun tehdä Sitä, niin niinä en kuuntelisi häntä.” Niin se on.

202. Tuo nainen ei tiennyt mitä tehdä. Hän sanoi, ”Minä en ole koskaan kuullut sellaista. Minä en koskaan tiennyt Siitä.” Näettekö, siinä se on teille. Niinpä minä annoin tälle pie nelle naiselle joitakin Raamatunpaikkoja. Ja hän sanoi, ”Minä menen nyt suoraan kotiin ja tutkin Uutta Testamenttia. Minä en ole koskaan tutkinut tätä asiaa.” Näettekö? Siinä se on teille. Oi niin! Se on mihin te tulette.

203. Lopettakaa siitä kiinni pitäminen. Päästäkää irti! Se on mitä teidän tulee tehdä; päästä irti. Kun Jaakob päästi irti, niin kaikki meni hyvin, hänestä tuli prinssi ja hänellä oli voimaa Jumalan kanssa.

204. Pienellä Daavidilla oli Saulin kirkollinen haarniska yllään, mennäkseen taistelemaan Goljatin kanssa. Ja kun hän lähti liikkeelle taistellakseen Goljatin kanssa, tämä suuri varustus yllään, ja hän katsoi ympärilleen ja taakseen ja hän näytti samanlaiselta kuin loputkin heistä, joten hän sanoi, ”Tässä on jotakin vialla.”

205. Ja niinkauan kuin te olette maailman kaltaisia ja sovittellette maailman kanssa, tehden samoja asioita kuin maailmakin tekee, niin silloin siinä on jokin vialla.

206. Daavid sanoi, ”Tämä näyttää liian varustetulta. Minulla on Tohtorin Arvo, minulla on Ph.D., -Katsokaahan, minä kuulun suureen orkanisaatioon, kuinka minä koskaan voisin taistella kaikki nämä ylläni? Minä en tiedä yhtään mitään siitä!” Daavid sanoi, Riisukaa tämä pois minun päältäni. Minä tulen taistelemaan Jumalan puolesta, enkä minä halua näyttää samanlaiselta kuin tämä pelkuri-joukko joka tässä seisoo. Ylös asti haarniskoituna. Minä en voi pitää kokousta...”

207. Monissa kokouksissa, monet miehet, monet saarnaajat jotka tulevat luokseni, tunnustavat että he uskovat kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimessä olevan oikein, mutta sanovat, “Meidän orkanisaatiomme panisivat meidät ulos. Teillä on kurja puolustelu! Riisukaa pois tuo Saulin haarniska!

208. Antakaa minulle Pyhän Hengen voima ja väkevyys! Jumala, lähetä minut lingon kanssa, ei väliä kuinka pieni se on, lyömään vihollinen maahan.

Se on totta. Lähetä minut, mutta älä anna minun pukeutua niinkuin loput heistä, L.L.:n ja Ph.D.:n kanssa, Tohtoreita ja kaikkia muita asioita.

209. Daavid sanoi, ”Tämä ei näytä oikealta. Minä en tiedä mitään tästä. Ainoa asia minkä minä tiedän on se kun minä siellä erämaan takaosassa paimensin isäni lampaita.” Ja hän sanoi, “Leijona tuli ja sieppasi pienen karitsan ja juoksi pois sen kanssa, ja minä tiesin että se oli isäni karitsa, ja oi, minulla ei ollut varusteita, mutta minä vain otin linkoni ja menin sen perään ja tapoin sen ja toin karitsan takaisin.” Nuo jotka seisovat siellä keihäät käsissään, eivät olisi voineet tehdä sitä.

210. Tässä on vika tänään. Jumalalla on paljon eksyneitä lampaita, orkanisaatiot ja muut ovat ryöstäneet heidät ja vieneet heidät psykologiaan. Jumala anna meille Daavideja Jumalan Sanan ja Jumalan voiman kanssa, ja ohjaa sitä kun me menemme kohtaamaan näitä järjen jättiläisiä, jotka ovat varustetut Ph.D:n, LL.D:n Q.U.S.T.:n ja kaiken muun kanssa. Anna minulle Jumalan Sana ja Pyhän Hengen voima, ja minä sanon teille, että me voimme tappaa jokaisen jättiläisen kentällä. Oikein! Me tarvitsemme miehiä jotka voivat tehdä sen.

211. Daavidhan oli kaikkein kurjimmin varustettu mitä kentällä oli, taistelemaan tuon jättiläisen kanssa. Hänhän ei ollut muuta kuin poikanen. Ja Raamattu sanoo että hän oli “punakka” pieni, ehkä kumaraharteinen mies, lampaannahan kappale ympärilleen kiedottuna. Hänellä ei ollut mitään näistä suurista älyllisistä arvoasteista, eikä hyvää koulutusta. Hän ei tiennyt mitään miekasta. Hän ei tiennyt mitään kaikesta siitä Saulin koulutuksesta.

212. Saul oli paras mitä heillä saattoi olla, Piispa Saul. Varmasti, hän oli päätään ja olkapäitään yläpuolella loppua armeijaa. Hänenhän olisi tullut mennä taistelemaan hänen kanssaan, mutta hän oli peloissaan.

213. Ja tänään me tiedämme että me tarvitsemme herätystä. Me tiedämme että me tarvitsemme liikettä ihmisten keskuudessa. Siihen ei tarvita Jumaluusopin Tohtoria. Siihen tarvitaan joku heikko, (hallelujaa) joka ottaa Jumalan Sanan Kristuksen ylösnousemuksen voimassa ja tappaa tuon asian. Se tulee tuomaan Kristuksen maahan... antaa heidän nähdä että Hän yhä voi avata sokeiden silmät, parantaa sairaat, nostaa ylös kuolleet, ja että Hän on Jumala, Voittaja! Aamen!

Me tarvitsemme Daavidia, jota ei ole koulutettu teologisisissa kouluissa, me tarvitsemme miestä joka ei tiedä mitään sellaisesta, jotakin pientä kyntäjä poikaa, tai jotakin pientä kuma-raharteista miestä, jossa ei ole paljon nähtävää, mutta joka tulee vaeltamaan tietä Jumalan voiman kanssa.